

Edebiyat Defteri

BEKİR_ÇELİK **-Yazıları-**

Oluşturulma Tarihi:
25 Ekim 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ölümsüzlük Köyü (Anamdan dinlediğim Anasından dinlediği hekiye (masal))

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken pireler hanbal iken ben dedemin beşiğini tıngır mıngır salları iken dedim düştü beşikte ben kaçtım anam kovaladı, anam kaçtı ben kovaladım. Gittim gittim dere tepe düz gittim üç ay bir güz gittim arkamı döndüm baktım ki bir arpa boyu yol gittim.

Ülkelerin birinde Hamza adında genç bir adam karısı ve kızı varmış. Yaşadıkları köyde üst üste ölümler olmuş. Ölümünden korkmuşlar ve ölümsüz bir köy aramaya karar vermişler.

Eşeklere yükleyip eşyalarını çıkmışlar yola. Gitmişler, gitmişler bir köye varmışlar. Merakla sormuşlar ;
-Sizin köyde ölüm var mı ? diye

-ölümsüz köy mü olur? var tabiki ölüm cevabını alan aile üzülse de ölümsüz köy olmalı diye düşünmüşler ve kararlarında vaz geçmemişler.

Ölümsüzlük köyünü bulmak için yollarına devam etmişler. O köy senin bu köy benim dolaşıp durmuşlar. Her gittikleri köyde ölümün var olduğunu görünce üzülse de yılmadan aramaya devam etmişler. Zamanla bazı köye yaklaşmışlar fakat mezarlığın olduğunu görünce girmeden geri dönmüşler

Mezarlık varsa ölümdedir. diye düşünmüşler. Ama yılmadan usanmadan aramışlar aramışlar. Ta ki ümitleri bitmek üzereyken son bir köy kalmış ona da bakmaya karar vermişler.

Yaklaşmışlar köye yorgun argın. Birde ne görsünler tüm bakmalarına rağmen köyün girişinde mezarlık görememişler. Yıllardır aradıkları hayale kavuşmuşlar mı acaba? Ölümün habercisi mezarlık yokmuş çünkü.

Sevinç ve heyecan içinde köye yaklaşmışlar. Köyün girişinde onları sakallı yaşlıca bir ihtiyar karşılamış. Onlara buralarda ne aradıklarını sormuş .

Hamza köylerindeki ölümlerden bahsetmiş ve bu nedenle ölümsüz bir köy aradıklarını fakat her gittikleri köyde ölüm olduğunu bu köyde mezarlık görmediklerini ve son bir ümitle bu köye geldiklerini anlatmış.

Yaşlı adam onlara köylerinde ölüm olmadığını müjdelemiş. Hamza, karısı ve kızı o kadar sevinmişler ki. Nihayet aradıklarını bulmuşlar ve ölümden kurtulmanın sevincini yaşamışlar. Yaşlı adamdan köyde kalabileceklerini duyunca sevinçleri daha da katlanmış.

Yaşlı adamın verdiği bir evde kalmaya başlayan ailenin keyfine diyecek yokmuş. Böylece aradıkları saadete kavuşmuşlar. Günler günler geçmiş bu mutlulukla.

Günlerden bir gün Hamza'nın karısı dolma yapmış leziz mi leziz. Yalnız yaşayan ihtiyar adam aklına gelmiş boğazından geçmemiş. Kızına seslenmiş.

--Kızım al şu bir tabak dolmayı bizi köye yerleştiren ihtiyar amcaya götür. Yazık kimsesi yok. Sevaptır demiş.

Annesinden dolma tabağını alan kız neşeye ihtiyarın evine doğru yol almış. Havlu (bahçe, avlu) kapısına yaklaşan kız tam kapıyı çalacakken kapının hafiften aralık (yarı açık) olduğunu görmüş.

Bahçeye yavaşça giren kız bir de ne görsün. Gözlerine inanmamış. Meğerse yaşlı gördükleri, ihtiyar bir devmiş. O sırada bir adamı parçalamış yiyormuş. Kız korkudan donup kalmış. Gözlerine inanmamış.

Son lokmasını yiyen dev kızı kapıda fark etmiş. Adamı yerken gördüğünden emin olamamış. Kıza ;

--Ne istiyorsun? demiş.

-- Anam dolma yaptıydı da ondan yolladı, demiş kız.

Yaklaşp ceset parçalarını görmesi istemeyen dev kapının kenarındaki taşa bırakmasını söyleyip teşekkür etmiş.

Korku ve heyecanla kapının yanındaki taşa dolmaları bırakan kız koş koş eve gitmiş. Annesine;

---Anaaa anaa neler gördüm bir bilsen.

Kızının korku ve heyecanını gören kadın çok şaşırılmış.

--Ne oldu kızım bu halin ne?

Kız korku ve heyecan içinde ihtiyarın evine gittiğini kapının aralığında gördüklerini anlatmış. Anası biraz inanır gibi olmuş kocası Hamza'ya olayı anlatmış. Hamza inanmamış ve gülerek;

---Komşuya yemek götürmemek için başka bahane bulamadın mı kızım? demiş.

Aradan günler geçmiş olay unutulmuş. Bir gün Kadın içli köfte yapmış. Bir tabağa koymuş. Kızını yanına çağırmış.

---Al kızım şu tabağı yaşlı amcaya götür. Yazık sevaptır kimsesi yok, demiş.

Kız ne kadar gitmek istemese de zor gönül gitmek zorunda kalmış. Çünkü ona ne anası ne de babası inanmıyormuş. Elinde tabak, içinde korkuyla ihtiyar adamın evinin yolunu tutmuş.

Havlu kapısına vardığında kız ne görsün. Bu seferde genç bir kadını parçalayıp yiyormuş o sırada yaşlı adam. Bu sefer kızda emin olmuş artık yaşlı adamın gerçekte bir dev olduğuna.

Son lokmasını da afiyetle yiyen dev kızı fark etmiş ve ne istediğini sormuş.

---Anam köfte yaptıydı da ondan yolladı, demiş kız.

---Kapının yanındaki taşa bırak. Çok selam söyle anan ile babana da, demiş dev.

Elindeki tabağı fırlatır gibi taşa bırakan küçük kız arkasına bakmadan koş koş evin yolunu tutmuş.

Kızın yüzündeki korku ve heyecanı gören kadın;

--Ne oldu kızım ne bu halin , diye sormuş.

---Ana valla o adam bir dev. Bu seferde de genç bir kadını yiyordu gözlerimle gördüm demiş.

Kadın bu sefer kızına inanmış. Çünkü hakikaten ölümün olmadığı bir yer var mı ki? diye düşünmüş. Köyün günden

güne ıssızlaştığını ve kızının söylediklerini de düşünce kızına inanmış.Kocasının yanına gitmiş ve olanları anlatmış.
---Hamza hemen gidelim bu köyden. Yoksa yarın öbür gün bu adam bizi de yiyecek, demiş.
Ölümsüzlüğün tadını çıkararak Hamza inanmamış, belki de inanmak istememiş.
--Siz manyak mısınız? Zorla ölümsüzlüğü bulduk. Çocuğun lafına mı inanıyorsun? Adam ayakta zor duruyor ne devi olacak .Beni kimse bu köyden götüremez.Siz gitmek istiyorsanız gidin demiş.
Bunun üzerine anayla kız ikisi köyden gitmeye karar vermiş. Eşyalarını eşeğe yüklemişler.Son bir defa Hamza'ya gelmesi için yalvarmışlarsa da Hamza kabul etmemiş.Hazırlıklarını yapan anayla kız sabaha doğru gecenin karanlığında yola çıkmışlar.

Sabah olmuş. Hava aydınlanmaya başlamış. Dev Hamzagilin ocağının tütmediğini görmüş.Kaçtıklarını düşünmüş ve eve yaklaşmış.Etrafı koklamış.Dev görünüşü ve korkutan sesiyle bağırarak.

---Hamzaaa benden kimse kaçamaz Hamzaa!, demiş.

Pencereden devin geldiğini gören Hamza pişmanlık ve korkuyla ne yapacağını şaşırarak ve samanlığa girerek samanların içine saklanmış.

Eve giren dev etrafı koklayarak Hamza'yı aramaya başlamış. Samanların içinde korkudan titreyen Hamza'yı bir lokmada yiyen dev, anası ile kızının peşine düşmüş öfkeyle.

Ana ile kızı önde dev peşlerinde. Bir süre sonra dev bunlara yaklaşmış. Arkada devin kendilerine yaklaştığını gören kız korkuyla;

---Anaaa anaaa bak dev yaklaşıyor yiyecek bizi de,demiş .

---Korkma kızım Allah büyük, demiş anası

Eşeğin heybesinde bir tahta tarak çıkarmış. Bir dua okuyarak devin geldiği tarafa fırlatmış.

Tarak yere değer değmez büyümüş, çalılar ve dikenlere dönmüş insanoğlunun geçemeyeceği. Dev gelmiş çalılara. Çırpınmış, çırpınmış.

---Benden kurtulamayacaksınız, demiş.

O arada biraz mesafe açılmış açılmasına ama dev nihayet çalılarda geçmeyi başarmış ve peşlerinden koşmaya devam etmiş.

Dev'in arkada yaklaşmakta olduğunu gören kız ;

---Anaaa valla gene geliyor dev. Bu sefer bizi kesin yakalar,demiş. Anası;

---Korkma kızım Allah büyük,demiş.

Eşeğin heybesinden bir parça kil çıkarmış. Bir dua okuyup devin geldiği yola fırlatmış.

Yere değen kil yumuşamış, çoğalmış ve insanoğlunun geçemeyeceği bir bataklığa dönüşmüş.

Bataklığa gelen dev çırpınmış, çırpınmış, çırpınmış. Onların kurtulmalarını istemiyormuş. Vazgeçmemiş, nihayet çırpına çırpına bataklığı geçmeyi başarmış. Aradaki mesafeyi kapatmak için var gücüyle peşlerinden koşmuş.

Bir süre sonra kız arkasına bakmış ki ne görsün dev yine peşlerinde. Ümitlerini kaybedercesine;

---Anaaa bu sefer de geliyor. Artık bizi yiyecek bu dev ,demiş.

---Korkma kızım Allah büyüktür,demiş yine anası.

Açmış bakmış heybe bir tek sabun kalmış.

---Bu son ümidimiz kızım demiş.

Elindeki sabunu bir dua okuyarak devin geldiği yola fırlatmış. Yere değen sabun köpürmüş, köpürmüş, köpürmüş. Geçilmez bir deniz olmuş.

Dev peşlerinde denize varmış. Çırpınmış ,çırpınmış ,çırpınmış.Tekrar tekrar uğraşmış geçmek için ama nafiye.

---Varın gidin insanoğlu siz benden üstün çıktınız , demiş.

Devden kurtulan ana ile kızı nihayet köylerine varmışlar. Bir daha olmadık hayallere kapılmayacaklarına içlerinden söz vermişler ve hayatlarının sonuna kadar mutluca yaşamışlar.

Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine...

Başka bir hikayede buluşmak üzere Sağlıcakla kalın...

Not:İnsanoğlu hep olmayacak hayaller peşinde koşar olmayacağını bile bile.Oysa hayaller güzel olsa da gerçeklerden kaçılmaz.

Bu masalı anama anlatan ve son olarak bana sözlü olarak gelmesine vesile olan Ayşe anamı rahmet ve minnetle anıyorum. Mekanı cennet olsun.

Bekir ÇELİK

(Yalnızdost)

21/05/2017 18:15

(Sözlü edebiyat olarak anamda teyzemde goca anamda dinlediğim hikayelerin(masalların) silinip yok olmasına gönlüm er vermedi.Hatırladığım kadarıyla yazabildiğimce yazmaya karar verdim. Elektriğin olmadığı gecelerde heyecanla dinlerdik bu hikayeleri ee sonra ne olmuş diyerek hayalimizde canlandırarak. umarım sizlerinde hoşunuza gider.)

BURKULMA

Bir ana sözü 'insanın yarası neredeyse canı orada' yine duyduğum bir söz anamdan ' El'deki yarada duvardaki delik ' (buradaki el yabancı anlamında)

İnsanın canı, yarası neredeyse oradadır. Parmağı kesildiyse parmağı acır, ayağı burkulduysa ayağı, yüreği burkulduysa da yüreği.

Burkulmak kırıktan çok daha kötüdür bu arada.Kırıktan çok daha fazla acı verir.

(Tabi tüm bu cümlelerimi hem birinci anlamıyla hem de ikinci anlamıyla kullanıyorum)

İkinci söz ise herkesin yarası kendine acı verir.Başkası paylaşırsa da acısını çok fazla etkilemez.

Doğru ya senin çektiğin acıyı en iyi sen hissedersin.Benzeri varsa bende, ben ancak kendimkinin aklıma geldiği kadar acı çekerim.

O da benimki için seninki için değil.

Eskiden cenazelerde yas yerleri vardı.Cenaze sahipleri oturur ağlardı.Hiç tanımayan da gelir ağlardı.Herkes kendi yasını tutar ona ağlardı.

Sanki biraz burada da var gibi öyle.Herkes kendi cenazelerine ağlıyor yaktığı ağıtlarda.

Son söz doktorlar kırıktan iyi anlarlar burkuk nedir bilmezler.Çatır çutur acı vererek getiriler kırılmış kemikleri bir araya tekrar kaynaşsın diye.Kaynaşır kaynaşmasına ama eskisi gibi olur mu? kırılmamış gibi.

Burkulmalar ise daha fazla zaman alır daha fazla acı verir.Çünkü kırık gibi ayrılmamıştır. birbirinden.

ÜÇ ACİR (ACUR)

ÜÇ ACİR (ACUR)

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Develer tellal iken, pireler hambal iken, ben dedemin beşiğini tıngır mıngır salları iken, dedem düştü beşikte, ben kaçtım anam kovaladı, anam kaçtı ben kovaladım. Gittim gittim, dere tepe düz gittim, üç ay bir güz gittim arkamı döndüm baktım ki bir arpa boyu yol gittim. Bilinmez zamanlarda ülkelerin birinde peri padişahının üç güzel kızı gezmeye çıkmışlar. Yemyeşil ormanlar, bahçeler bostanlar içinde.

O sırada adamlarıyla ava çıkan padişahın oğlu avın peşinde koşmaktaymış.

Bakmışlar padişahın oğlu yanlarına doğru geliyor. Üç güzel kız birer acir olmuşlar dala konmuşlar, bostanda.

Avının peşinden gelen padişahın oğlu tam yanlarında durmuş. Bakmış fark etmiş acirleri. Canı çekmiş o anda.

Koparmış almış birisini. Soymuş, soymuş götürmüş ağzına tam yiyecek.

___Pıırrr diye uçuvermiş acir.

Padişahın oğlu şaşkın ne olduğunu anlayamamış.

Derken ikinci aciri de almış soymuş. Ağzına götürmüş tam yiyecekken;

___Yine pıırrr diye uçmuş. Ne olduğunu anlayamadan.

Padişahın oğlu şaşmış kalmış bu işe.

İnatla üçüncü aciri koparmış soymuş dalından. Tam ağzına götürüyormuş ki yemek için. Yine;

---Pıırrr ,diye uçmaya başlamış acir .

Ama bu sefer yakalamayı başarmış padişahın oğlu ayaklarından.

Bakmış ki ne görsün dünyada eşi benzeri olmayan güzel bir kız.

---İn misin cin misin söyle bana sen kimsin? demiş padişahın oğlu.

Peri padişahının kızı gözleri yaşlı ve üzgün.

---Ne in'im ne de cin'im .Peri padişahının kızımı. Neden beni tuttun da kardeşlerimden alıkoydun. Ben nasıl döneceğim bir daha onların yanına demiş.

Meğersem insan eli deyince perilikten çıkarmış peri kızları.

Padişahın oğlu, peri padişahının kızına hayran hayran bakmış. İkisinin de yüreği o an birbirine akmış. Aşık olmuşlar..

--- Seni alıp sarayına götüreceğim evleneceğim amma böyle alıp götürmem , demiş padişahın oğlu peri kızına.

Peri kızını almış gelmiş bir kuyunun başına . Kuyunun yanında uzun mu uzun bir kavak ağacı duruyormuş.

Padişahın oğlu kavağa seslenmiş;

---Eğil kavak eğil!!!

Kavak eğilmiş. Peri padişahının kızını kavağa bindirmiş.

---Sen burada beni bekle. Sakın kimseye görükme(gözükme). Bir ihtiyacın olursa bu sihirli sözleri söyle demiş. Ben gidip düyün alayının alıp geleceğim, demiş..ve;

---Doğrulll kavak doğrulll. Dedikten sonra hızla saraya doğru gitmiş.

Peri padişahının kızı beklemeye başlamış. kavak ağacının başına .

Aradan bir süre geçmiş. Kuyuya yakın bir yere halburçular çadır kurmuş.

Bir halburçu kızı su almaya gelmiş kuyuya.

Tam eğilmiş kuyuya kovasını uzatacak. Bir de ne görsün suyun yüzünde dünyalar güzeli bir kızın şavkı..

Suya düşen şavkı kendisinin sanan halburçu kızı bir anda sevinçten deliye dönmüş. Kaldırmış kabı kaşığı neyi varsa taşlara çalmaya başlamış.

Derken kavak ağacında bekleyen peri kızı dayanamamış seslenmiş.

---Bacım bacım boşa kaplarına taşlara ne vuruyon, suya düşen şavk benim şavkım, demiş.

Sesle ürken halburçu kızı yukarı bakmış ki ne görsün. Gördüğü şavkın sahibi kendi değil. peri kızının şavkıymış meğer.

---Ne arıyon orda bacım, demiş. Üzüntüyle.

---Aman ne sen sor ne de ben söyleyim demiş peri kızı

Bunun üzerine halburçu kızı peri kızına ;

---İn hele aşığıya da dertleşelim demiş..

Kız;

---Eğil kavak eğil!!!, demiş. Kavak eğilmiş.

Kavaktan inen kız anlatamaya başlamış başından geçenleri.

Derken halburçu kızı peri kızına;

Hele şu kuyudan su çekelim de seni bir güzel yıkayalım padişahın oğlunun yanına böyle kirli gitme demiş.

Kuyudan su çekmişler. Peri kızını yıkamış.

--- Gel şu güzel saçlarına da bir güzel tarayım, öreyim demiş.

Başlamış peri kızının saçlarını taramaya.

O sırada yanında taşıdığı agılı (ağı;ağu, zehir) iğneyi çıkarmış gizlice.

Peri kızının başına sapladığı gibi agılı iğneyi yuvarlamış kuyuya.

Tam o sırada peri kızının başından iki damla kan toprağa düşmüş. Düşmesiyle de bir çift güvercin olmuş uçmuş.

Peri kızının elbiselerini giyen halburçu kızı kavağa oturmuş ve sihirli sözleri söylemiş;

---Doğrul kavak doğrulll.

Kavak doğrulmuş. Peri kızının yerine geçen padişahın oğlunu beklemeye başlamış.

Derken, bir süre sonra davullarla zurnalarla gelmiş, gelin alayı.

Padişahın oğlu sevinç ve heyecanla kavağa seslenmiş.

---Eğil kavak eğil. Kavak eğilmiş.

Bir de ne görsün padişahın oğlu kavak ağacına bıraktığı peri kızının yerine sanki başkası geçmiş.

Şaşırılmış ama peri kızının elbiseleri içinde ve kavakta olduğundan ne olduğunu anlayamamış. Şaşkınlık la sormuş:

--Kız sana noldu böyle?

Halburçu kızı;

--Ne olacak padişahın oğlu attın beni kavak ağacının başına güneşten karardım, demiş.

Ne yapacağını bilemeyen padişahın oğlu .Mecburen halburcu kızını almış götürmüş. Bu değil de diyememiş.

Kırk gün kırk gece düğünün ardından evlenmişler.

Yalnız,

O bir çift güvercin de bırakmamış padişahın oğlunu. Onlarla saraya uçmuş ve sürekli etrafında dönmüş.

Durumu bilen halburcu kızı padişahın oğluna;

---Padişahın oğlu aş eriyom. Canım güvercin eti çekiyor. Şu güvercinleri vur da yiyeyim demiş.

Güvercinlere kıyamayan padişahın oğlu;

---Bunlar o kadar güzeller ki yazık onlara. Ben sana başka güvercin bulurum. Dese de halburçu kızını vazgeçirememiş..

Çaresiz güvercinleri yakalayan padişahın oğlu kesmiş güvercinleri. Güvercinlerin kanı birikmiş bir çukura. Ve o anda bir iğde ağacı boy vermiş. Kocaman bir iğde olmuş. Açmış çiçeklerini mis gibi kokular sarmış şehrin dört bir yanını.

Derken aylar günler geçmiş. Halburçu kızı doğurmuş.

Padişahın oğlunu iğde ağacının kokusuna hayran olduğunu görmüş. Ondan uzaklaştırmak için.

--- Şu iğde ağacını keste bebeğime beş yap demiş.

Padişahın oğlu;

Bula bula bu güzel ağacı mı buldun kestirecek . Olmaz kesemem dese de .Mecburen razı olmuş bilmeden. İğde ağacını kesmiş ve beşik yaptırmış

Halburçu kızı bebeği beşiğe yatırmış. Beşik gıyyık (gıyyık:Çuvaldız) olmuş bebeğe batmış...Bebek ağlayınca beşikten çıkarmış. Bebek susmuş. Beşiğe yatırmış gene başlamış ağlamaya.

Üçüncü sefer yatırdığında beşiğe bebeği.. Beşik hepsi gıyyık olmuş dağılmış. Padişahın oğlu şaşmış kalmış. Bu nasıl oldu diye. Ama anlayamamış.

Ne yapacağını şaşan padişahın oğlu gıyyıkları fakire fukaraya dağıtmaya karar vermiş.

Tellâl çağırılmış;

---Duyduk duymadık demeyin, soğan ekmek yemeyin. Padişahın oğlu gıyyık dağıtıyor ihtiyacı olan gelsin alsın.

Tellalı duyan insanlar koşmuş gelmiş. Almışlar birer gıyyık dönmüşler.

Derken şehirde kimsesiz yaşlı bir kadın varmış. Gdiip bende alayım bir tane demiş. saraya varmış.

---Padişahın oğlu! duydum ki millete gıyyık dağıtıyorsun acı (acı:hem acımak anlamında hem de lütfen ne olur anlamlarında kullanılır) bir de bana ver .demiş

___Valla nene geç kaldın. Hepsini dağıttım demiş.

---Oğlum heç mi yok hele bi bak demiş.

---Kalmadı ama gene de bi bakım demiş padişahın oğlu.

---Şanslıymışsın gene nene. Aha bir tane kalmış. Onu da sen al, demiş padişahın oğlu.

Gıyyığı alan nine evin yoklunu tutmuş. Eve varmış. Elindeki gıyyığı tağaya (tağa:Evlerde duvarın içine yapılan dolap niyetine kullanılan boşluk)atmış. Sonra yeniden gezmeye çıkmış.

Meğerse peri kızının canı o gıyyıktaymış.

Nene evden çıkınca canlanıp çıkıvermiş.

Etrafin perişan halini görüp dayanamamış. Etrafı süpürmüş. Ocağı yakmış. Yemek yapmış. Bakmış ki nene geliyor tekrar gıyyık olmuş tağaya saklanmış.

Kapıyı açan yaşlı kadın neye döndüğünü şaşırılmış. Ev temizlenmiş. Ocağın yanmış. Yemek hazır ocağın.

Ne olduğunu kim yaptığını anlayamamış. Yemeği afiyetle yemiş. Sıcacık oda da uykuya dalmış.

Sabah olmuş çıkmış gitmiş. Peri kızı gene çıkmış gıyyıktan etrafı temizlemiş, toplamış. Ocağı yakmış yemeği hazır etmiş. Bakmış yaşlı kadın geliyor gene gıyyık olmuş tağaya saklanmış.

Kapıyı açan kadın hayretler içinde kalmış. Kim yapar bunu diye düşünse de bir anlam verememiş. Yemeği yeyip sıcak odada uykuya dalmış.

Üçüncü gün yine çıkmış kapıdan gitmiş. Yaşlı kadının çıktığını göre peri kızı gıyyıktan çıkmış başlamış evi süpürmeye.

Kapı bir anda açılmış yaşlı kadınla yüz yüze gelmiş. Yaşlı kadın;

---İn misin cin misin? Söyle bakalım sen kimsin? Demiş kızı;

---Ne in'im ne de cin'im peri padişahının kızımı, demiş ağlayarak peri kızı.

Ve bir yandan ağlamış bir yandan anlatmış başında geçenleri bir bir.

Peri kızıyla beraber ağlayan nine;

---Üzülme kızım, bak bende kimsesizim. Sen bundan sonra benim kızısın. Birlikte yaşar gideriz, demiş.

Ve böylece birlikte yaşamaya başlamışlar.

Aradan birkaç zaman geçmiş. Padişahın oğlunun sürüyle atları varmış. Bakımı zor olduğu için adamlarına danışmış. Ve halka emanet olarak dağıtmaya karar vermiş. Emanet alıp bakacaklar aynı zamanda da işlerini görecekler ama çağrıldığında geri getirecekler.

Tellâl çağırılmış;

--- Duyduk duymadık demeyin soğan ekmek yemeyim. Padişahın oğlu atlarını emanet dağıtıyor almak isteyenler gelsin alsın.

Herkes koşmuşmuş,.seçip seçip almışlar en güzellerini.

Peri kızı;

___Anaa şu hayırsız padişahın oğluna gitsen, bir at alsan,Kendini sevemedim bari atını sevsem demiş.

Yaşlı kadın gitmiş padişahın oğluna ;

---Oğlum duydum ki at dağıtıyormuşşun acı bir tanede bana ver demiş.

---Nene sen ne yapacaksın atı demiş.padişahın oğlu.

---Sen ver ne yapacan, demiş.

---Valla nene sende hep en sonda geliyon atlar kalmadı ki demiş.

---Oğlum her gelene var da ben gelince mi yok oluyor? demiş.

---Hele bir bakayım nene kaldıysa vereyim demiş.

Neyse padişahın oğlu girmiş bakmış ahıra at yok. Sadece hasta kötü bir tay var ölmek üzere.

--Valla nene şansına küs at kalmamış. Aha bu hasta kötü tay var istersen al ama ölür zaten demiş.

--Olsun oğlum sen gene de ver, demiş yaşlı kadın.

Ve almış getirmiş tayı. Bahçeye de bir ahır yapmışlar.

Peri kızı yürüdükçe arkasında otlar bitermiş. Güldükçe güller açarmış.Tay da bunları yer beraber dertleşir beraber ağlarmış..

O hasta ve zayıf tay iyileşmiş kocaman güzel bir at olmuş.Dama sığmaz olmuş.

Padişahın oğlu günlerden bir gün atların halini görmek için tekrar çağırmaya karar vermiş.

---Duyduk duymadık demeyin soğan ekmek yemeyin. Her kim aldıysa padişahın oğlunun atlarından alsın geri getirsin, demiş tellâl.

Demiş demesine ama kimse sağlam bir at getirmemiş.

Kimisi atın yuralını kimisi kemiğini getirmiş.Kimse atlara iyi bakmamış..Bakmadıkları gibi ağır işlere koşmuşlar ve hepsi ölmüş.

Padişahın oğlu üzülmüş ve sinirlenmiş.

---Hiç mi bir tane kalmadı? diye sormuş adamlarına.

---Valla efendim kimsede yok bir tek yaşlı kadın kaldı sormadığımız demişler.

---Ölmeye ölmüştür amma gene de bir sorun hele, demiş padişahın oğlu.

Askerler gelmiş.Yaşlı kadının kapısına.Atın yaşayıp yaşamadığını sormuşlar.o da yaşıyor demiş.

Padişahın oğlu istiyor götürüleceğiz demişler.

Götürün yalnız kapıyı sökmeniz lazım demiş kadın.

O sırada peri kızı atın yanına gitmiş ve ata tembihlemiş_

Ey at güzel at derdimin ortağı at.Git padişahın oğlunu sırtına bindir gezdir, dolandır, meydana git yat kalkma ben gelene kadar demiş.

Dama sığmaz olan atı almış götürmüşler padişahın oğluna.Atın güzelliğini gören padişahın oğlu hayran olmuş.

Eyerletip binmiş heyecanla.

At gezmiş, tozmuş, gitmiş meydana yatmış.Ne yapmışlarsa kalkmamış.

Ne kadar at bakıcısı varsa uğraşmış yerinden kaldıramamışlar atı.

---Hele gidin neneyi çağırın o bilir belki atın dilinden demiş, padişahın oğlu.

Askerler gelmiş durumu yaşlı kadına anlatmışlar gelip kaldırmasını söylemişler.Kadın;

---Bir sefer ata bakan ben değilim, kızım, demiş.İkincisi benim kızım öyle kapıdan çıkıp gitmez demiş.Buradan oraya kadar yoluna halı döşerseniz bir çiftte altın terlik getirirseniz ancak öyle gider diye şart koşmuş.

Askerler hem gülmüş hem şaşırılmışlar.

Gidip padişahın oğluna anlatmışlar.Padişahın oğlu şaşırılmış ama at ta kalkmıyormuş.İçini bir merak kaplamış.

Şartlarını kabul etmiş. Ve meydandan kızın evine kadar halı döşenmiş. Bir çift te altın terlik getirilmiş.

Altın terlikleri giyen kız, halının üzerinde salına salına gitmiş.Atın yanında varmış.Padişahın oğluna derin derin bakmış. Ata eğilerek;

---Kalkkk güzel at kalk. Sahibinden ne hayır gördüm ki sende de hayır görüm kalkkk,demiş

Bu söz üzerine at silkinip kalkmış.

Kız başka bir şey demeden gözleri dolu dönmüş evine.

Padişahın oğlu bir tuhaf olmuş. Bu kız neden böyle dedi.Atın sahibi benim.Ben ne yaptım ki bu böyle söyledi

demiş.Ve içine şüpheler düşmüş.

Tellâli çağırmış yanına.

--- Git şehre haber sal herkes gelsin padişahın oğlu dertlerinizi dinleyecek demiş.

Halburcu kızı durumu fark etmiş.

---Sanane milletin derdi sana mı kaldı? demiş.

Vazgeçirmeye çalışmış ama padişahın oğlu vazgeçmemiş bu sefer

Herkes gelmiş derdini anlatmış. Padişahın oğlu elinden geldiğince yardım etmiş.

Kim kaldı ? Kim kaldı ? Yaşlı kadının kızı kaldı demişler.

Gidin onu da çağırın onu da dinleyeceğim demiş, padişahın oğlu.

Peri kızı gelmiş.Padişahın oğlunun karşısına çıkmış.

Peri kızını gören halburcu kızı ne yapacağını şaşırılmış.

Milletin derdi bize mi, kaldı? Çekte git şuradan diye kovmaya kalkmış.

Padişahın oğlu engel olmuş.

---Anlat bakım derdini,demiş.

Peri Kızı;

--Ne anlatım padişahın oğlu. Hangisini anlatayım?

Beni ayağımdan yakalayıp babamdan bacılarımdan ayırdığını mı? Kavağın başında bırakıp gittiğini mi, halburçu kızının başıma ağılı iğne saplayıp kuyuya yittiğini mi? Bir çift güvercin oldum döndüm etrafında tutup kestiğini mi ? iğde oldum saldım kokularımı anlarsın diye. Kesip beşik yaptığını mı? Söyle padişahın oğlu hangisini anlatayım,demiş. Ve böylece her şey gün yüzüne çıkmış.Gözyaşları içinde birbirlerine sarılmışlar. Kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.Muratlarına ermişler. Halburçu kız ne mi olmuş? Halburcu kızının önüne biber arkasına tuz dökmüşler.(Buradaki ön ve arka tabirlerini +18 olduğu için öyle yazdım)Bebeğiyle birlikte iki deli katıra bağlayıp dağlara taşlara salmış.. Padişahın oğluyla peri kızı da ömürlerinin sonuna kadar mutluca yaşamışlar. Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine...

B.ÇELİK (Yalnızdost) 28/05/2017 18:35

Bu hekiyeyi defalarca dinlediğim Gocanam Hanım Çelik' e borçluyum .Mekanı cennet olsun nur içinde yatsın.

CUMHURİYET BAYRAMI VE AŞK

Leylanın sokağında gelen köpeği gözlerinden öpen mecnun un durumunu doktorlar belki kişilik bozukluğu olarak açıklar ama şair Mecnun önünde saygıyla eğilir.

Beynin fonksiyonu kendisi yok olana kadar vücudu korumak kollamak hayatta tutabilmektir.

Diken battığında kaşınıtı hissi verir ki orası kaşınınsın diken çıkarılsın.Ve orada kaygan iltihap oluşturur ki kolaylıkla dışarı atılsın.

Acıkınca açlık hissi verir ki besine ihtiyaç vardır.

Susayınca susuzluk hissi.

Vücudun hangi besine ihtiyacı varsa en çok onu sevdirebilir.

Yazın karpuzu kışın limonu.

Kısaca duygu dediğimiz vücudun ihtiyaçlarıdır aslında.

Yoksa küçük çocuğun patates yumurta sevmesi sevgi değil vücudun protein v.s. ihtiyacıdır.

Kadının aş ermesi de keza bebeğin sömürdüğü vitaminlerin karşılanma ihtiyacından başka bir şey değildir.

Gelelim aşka

Vücudun cinsel arzuları da bir ihtiyaçtır.

Ancak

Cinsel arzular asla aşkı açıklayamaz

Zira aşkta cinsellik yoktur.

Kendimden örnek vereyim

İlkokul 5.sınıftayım günlerden 29 ekim Cumhuriyet bayramı bir kız vardı sınıfımızdan.Ben kuvayi milliyeyi temsilen yerel kıyafetler giymiş elimde çifte denilen tüfek.Kız yanıma yanıma yaklaştı.Bekir gel seninle reim çektirelim dedi.

Evet bu söz beni öyle etkiledi ki.

O anda içimde çok garip bir his.

Kalbimde tuhaf bir zonklama.

Eve geldim ne olduğunu bilmiyorum.

Bu kız bana neden öyle söyledi dedi.

Ki o yaşta kızın benim için ahmet mehmetten hiç bir farkı yoktu.

Düşünüp duruyorum bu his ne ki diye aşk olduğunu da bilmiyorum.

Cinsellik zaten o yaşta asla olacak bir şey değil.

Sadece daha önce tatmadığım garip ama çok hoş bir duygu.

O nu görme isteği.

Ne garip derğil mi?

Sadece görmenin veriği eşsiz bir tat.

Ne mi oldu sonra?

Ben kıza bu konudan tek kelime söylemedim o da bana.

Ve bir iki hafta sürdü bu tat.

Kız burdan taşınıyoruz dedi.

İşte o an görmekten aldığım o tat acı bir zehre dönüştü.

Ve gittiler bir kaç hafta sonra.

O da bu duyguyu hissetti mi hissetmedi mi bilmiyorum.

Sonrasında ne oldu ne yaşadı ölümü sağ mı bilmiyorum.

Ama aşk denince aklıma hep Cumhuriyet Bayramı ve o an geliyor.

TAHTEREVALLI (ZİNGİLİZORT)

Tahterevalli meşhur zingilizort
Evet evet yanlış duymadınız
Gerçek adı zingilizort
Belki de ilk defa duydunuz çoğunuz.
Anamdan duydum ilk defa adını
Gülmekten yattım yerlere
Ney ana hele bir daha söyle
Zingilizort
Tekrar tekrar sordum.
Anam her söylediğinde katıla katıla güldüm.
Ne komik gelmişti bana.
Her bindiğimde her duydumda adını
Güldüm gülümsedim.
Ve şimdi düşünüyorumda.
Ne gerçekçi ne anlamlı bir kelime.
Hayatın kendisi.
Bir zaman yükselir insan
Zing diye.
Mutluluklar neşe
Uçuyordur nerdeyse kuşlar gibi.
Ve çakılır hızla.
Zong diye diye bir sesle.
Hayat; ZİNG ile Zort

MÜZİĞİNİ Mİ KAYBETTİ RUHUNUZ?

Ne kadar bildik bir kelime
Ama hiç üzerinde düşünmediğimiz...
Sahi biz neden severiz ki müziği?
Peki neden ruhun gıdası?
Neden?
Neden?
Bedenimizin değil de ruhun ?
Beden deyince aklımıza kebablar,
Buz gibi ayranlar,
Közlenmiş patlıcan ve biberler
Köy peynirleri...
Ve ekmek,su geliyor
Bunlar olmazsa yaşar mı bedenimiz?
Peki ya müzik ?
Sırrı nedir ki sevmenin onu?
Ne işi var ruhumuzla?
Neden kulağımızın değil de ruhumuzun gıdası?
Kulağımızla dinlemiyor muyuz yoksa?
Yoksa büyük sır burda gizli de biz mi bilemiyoruz?
Ve Aşk?
Neden severiz ki ?
Bir kadının yanağında gamzesi mi ?
Boyu mu postu mu?
Yürüyüşü, endamı mı?
Neden bakarız peki gözlerine derin derin
Ne gizli ki?
Ya erkeğin nesinden ?
Nedir bizi Aşık eden?
Bağlayan?
Hep sorduk hep soracağız.
Belki sırrına varacağız.
Belki ahmakça kalacağız.

Bir sevgi ki Aşk olan adı
Yalnızca Aşkk
Sonsuza kadar sürecek...
Bir sevgili ki seni hep düşünen
Hep düşünecek...

Oysa biz
Kimi zaman elinde bezden bebeklerle
Büyümenin hayaliyle
Oynayan çocuklarız
Bazen de
İçine düştüğümüz
Babalarımızın ayakkabısıyla mutlu olan.

Büyümedik
Belki de hiç büyümeyeceğiz...

Oysa
Gerçek hiç de sandığımız gibi değil belki de.

Tüm çabamız hayat denen zindanda
Kavuşmaktı belki de özgürlüğe

Uzattı elini En Sevgiliye...

Verdiği söze sadık kalarak...

RESUL İLE DAYISI

RESUL İLE DAYISI

--BÜYÜKLERE MASALLAR--

Gocanamın hatırasına saygıyla...

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Develer tellal iken, pireler hambal iken, ben dedemin beşiğini tıngır mıngır salları iken, dedem düştü beşikte, ben kaçtım anam kovaladı, anam kaçtı ben kovaladım. Gittim gittim, dere tepe düz gittim, üç ay bir güz gittim arkamı döndüm baktım ki bir arpa boyu yol gittim.

Ülkelerin birinde bir padişah varmış. Bu padişahın üç oğlu ile bir kızı varmış.

Padişah artık yaşlanmış. Oğullarını yanına çağırması.

Şehrin çıkışında ikisi de farklı yöne giden iki yol varmış.

Padişah oğullarına:

---Evlatlarım siz siz olun bu yola gidin ama şu yola sakın ola gitmeyin.

Diyerek defalarca tembih etmiş.

Gel zaman git zaman padişah hastalanmış. Bir süre sonra da ölmüş.

Ölen padişahın yerine büyük oğlanı padişah yapmışlar.

Aradan az bir zaman geçmiş. Büyük oğlanı büyük bir merak salmış.

---Babam şu yola neden gitmeyin dedi acaba ?

---Ne var ki acaba orada?

Diyerek söylenip durmuş.

Bir gün dayanamamış ve babasının sakın gitmeyin dediği yola gitmeye karar vermiş.

Bu duyan herkes babasının vasiyetini hatırlatmış. Gitmemesi için dil dökmüşler.

Ama Büyük Oğlan kararından vaz geçmemiş. Ülkeden ayrılıp babasının gitmeyin dediği yola gitmiş.

Aradan günler haftalar geçmiş. Ne geri dönmüş ne bir haberi gelmiş.

Bunun üzerine Ortanca Oğlanı padişah yapmışlar.

Büyük abisinin yerine geçen Ortanca Oğlan padişahlığa başlamış başlamasına da,

Bir kaç gün geçmeden aynı merak onu da sarmaya başlamış.

----Babam bize o yola gitmeyin diye neden söyledi ki?

----Ne var acaba o yolun sonunda ?

---- Edem (Ede:Ağabey) gitti dönmedi. Acaba başına kötü bir şey mi geldi?

---İyiliğine mi dönmedi kötülüğüne mi?

---Ya babam yanıdıysa edem çok mutlu olduysa orada ?

---Ya da babam haklı çıkıp edemin başına kötü bir şey geldiyse?

---Ya esir düştüyse?

Kafasında türlü türlü sorular dolanıp durmuş ve nihayet o da edesi gibi o yola gitmeye karar vermiş.

Padişahlığı bırakıp o yola gideceğini duyanlar onu vazgeçirmek için dil koymamış dökmüşler. Ne kadar yalvarıp

yakardıysalar da Ortanca oğlanı kararından vazgeçirememişler.

Ortanca oğlan da hazırlığını yapmış. Vedalaşıp çıkmış yola.

Aradan günler geçmiş haftalar geçmiş. Ne gelen var ne giden.

Çaresiz kalmışlar ve padişahın küçük oğlunu padişah yapmışlar.

Aradan günler geçtikçe aynı merak bu sefer de küçük oğlanı sarmış. Ne kadar karşı koysa da içindeki bu beynini kemirmiş durmuş.

---Bu edelerim gittiler dönmediler. Niyeki?

---Başlarına kötü bir şey mi geldi?

--- Ya esir düştülerse?

--- Kim kurtaracak onları?

Ne kadar direnmişse de başarılı olamamış. Ve nihayetinde. O da gitmeye karar vermiş.

Padişahın küçük oğlunun da aynı yola gideceği duyulunca herkes karşı çıkmış.

---Etme tutma gel vaz geç bu sevdadan.

---Bizi padişahsız koyma.

Ne kadar uğraşmışlarsa da Küçük oğlanı gitmekten vazgeçirememişler.

Küçük oğlan hazırlıklarını yapmış. Padişahlığı vezire bırakmış. Azağını, kılıcını, ok ve yayını almış. Atına binmiş.

Vedalaşıp atını edeleri gibi babasının sakın ha sakın gitmeyin dediği yola sürmüş...

Ee sonra ne mi olmuş?

Neler olmuş neler..

Birinci bölüm sonu...

Hikaye baya uzun ve hikayenin asıl maceraları bundan sonra başlıyor :)

II.BÖLÜM

Gitmiş gitmiş,dere tepe düz gitmiş.

Üç ay bir güz gitmiş.

Öyle bir yere varmış ki.

Ömründe hayatında görmediği güzellikte bir.

Her taraf yemyeşil çayırlar ağaçlar.

Dereler çığıl çığıl akıyor.

Rengarenk kelebekler uçuşuyor.

Ceylanlar seke seke dolanıyor.

Gördükleri karşısında hayran kalan küçük oğlan. Atından inip dinlenmeye başlıyor.

--- Demek ki babam yanılmış. Edelerim böyle güzel bir yeri bulunca neden dönsünler ki?

Diye düşünürken, Yaşlı,ihtiyar bir adam çıkmış gelmiş oğlanın yanına.

---Hayırdır evladım ne arıyorsun buralarda? Demiş.

---Dayı küçük bir ceylanım vardı. Kaybettim. Onu arıyorum. Demiş küçük oğlan

İhtiyar:

---Aa evladım senin aradığın bir ceylan ben sana vereyim bin ceylan.

---Hele benim sarayıma gidek.Yiyek içek eğlenek. Demiş.

Oğlan:

---Olur dayı gidelim. Demiş.

İkisi birlikte çıkmışlar yola .Gitmişler gitmişler. Nihayet çok güzel çok görkemli bir sarayın kapısına varmışlar.

İhtiyar kapıyı açıp:

---Buyur oğlum geç. Demiş.

Küçük oğlan:

--- Olur mu dayıcığım. Sen önden buyur. Ben senin evini ne bileyim. Sen önden buyur bana yol göster. Demiş.

---Peki oğlum . Demiş ihtiyar.

İhtiyar önde küçük oğlan arkasında yürümeye başlamışlar.

Merdivenleri çıkarken küçük oğlan usulca (Sessizce) kılıcını kınından çıkardığı gibi ihtiyar adamın boynuna savurmuş.

İhtiyar adamın kafası bedeninden ayrılmış.

Meğersem (Meğer ki) O ihtiyar adam gerçekten ihtiyar değil,ihtiyar kılığına bürünmüş bir devmiş.

Çok akıllı olan küçük oğlan bunu fark etmiş.

Neyse. Küçük oğlan başlamış sarayı gezmeye.

Tek tek odaları açıp bakıyormuş.

Bir de ne görsün odanın birinde kancaları asılı edelerinin başları.

Bu durum karşısında çok üzülmüş Küçük oğlan.

Mezar kazmış ve abilerinin kafalarını gömmüş.

Devi de iyice parçalayıp, kör bir kuyuya atmış (Kör kuyu: Susuz kuyu).

Düşünmüş taşınmış.

---Ne yapacağım ben bundan sonra .Demiş.

---Memlekete dönsem zaten bacım Fatmadan başka kimsem yok.demiş

---Burası cennet bir köşe. Demiş

---En iyisi bacım Fatmayı da alıp geleyim. Burada yaşar gideriz. Diye düşünmüş.

Çıkmış yola gitmiş gitmiş. Üç ay bir güz gitmiş.

Yeniden üllesine varmış.

Onu gören herkes çok sevinmiş.

Başından geçenleri ve abilerine neler olduğunu uzun uzun anlatmış.

Ve artık burada kalmayacağını bacısını alıp döneceğini.

Gitmesini istemelerde razı olmuşlar.

Hazırlıklarını tamamlayan Küçük oğlan ile bacısı Fatma halkla vedalaşmış ve çıkmışlar yola...

Sonra ne mi olmuş?

Neler olmuş neler ?

Devamı sonraki bölümde...

III.BÖLÜM

Gitmişler, gitmişler...

Dere tepe düz gitmişler.

Üç ay bir güz gitmişler.

Sonunda saraya varmışlar.

Küçük oğlan bacısı Fatmaya sarayı gezdirmiş.

Küçük oğlan:

---Ben avlarım,kuşlarım. Sen de yemekleri yaparsın. Geçinir gideriz bacım. Demiş.

Saraya ve çevreye hayran kalan Fatma:

---Olur Ede. Demiş.

Küçük oğlan Fatmaya:

---Yalnız bacım. Sen sen ol sakın ha şurada kör bir kuyu var. Oraya ocağın külünü dökme ha dökme. Demiş.

Fatma:

---Olur Ede.Dökmem demiş.

Böyle yeni hayatlarına başlamışlar.

Abisi sabah gidiyor avlanıp kuşlanıp akşam eve dönüyormuş.

Fatma ise evi ocağı temizliyor, yemekleri yapıyormuş.

Böylece günler geçip gidiyormuş.

Günlerden bir gün abisi yine her zaman olduğu gibi kahvaltısını yapmış avlanmaya gitmiş.

Fatma ise bulaşıkları yıkayıp etrafı temizlemiş. Ocağın külünü temizlerken abisinin sözü aklına gelmiş.

--- Edem bana neden o kör kuyuya kül dökme dedi ki?

---Döksem ne olacak acaba?

---Dökme dediğine göre bir bildiği vardır elbet. Demiş.

Demiş demesine de içindeki bu merak kendisini rahat bırakmamış.

En sonunda dayanamamış ve ocağın külünü kör kuyuya dökmeye karar vermiş.

Ocağın külünü götürmüş kör kuyuya dökmüş.

Bakmış bir şey olmuyor.

İkinci gün yine dökmüş. Gene bir şey olmuyor.

Üçüncü gün dökmüş.

Tam kuyunun yanından ayrılacağı sırada. Kuyunun içinden iniltiyle karışık bir ses duymuş.

---Fatmaaaa

Fatma korkmuş kaçmış. Ama bir süre sonra bu sesin ne olduğunu merak etmiş yeniden gelmiş.

Yine aynı sesi duymuş.

---Fatmaaaa.

Fatma ne yapacağını bilememiş.Derken yine aynı ses.

---Fatmaaaaa

Fatma bu sefer karşılık vermiş.

---Neyyy ?

Meğersem Abisinin kül dökme dediği kuyu devi öldürüp attığı kuyu imiş. Ocağın külü de devi yeniden canlandırmış.

Abisi bu yüzden kül dökmemesini söylemiş.

Neyse.Dev kuyudan seslenmiş.

---Fatmaaa. Saraya git. Filan tağa da (Tağa:Eski evlerde duvarın içine yapılan taştan bölme,Ahırlada folluk evlerde eşya v.b. şeyler konulması için yapılan bölüm) Merhem var. Getir bana at. Demiş.

Fatma bir an tereddüt etmiş. Düşünmüş ama ne olacağını merak etmiş.

Saraya gidip devin bahsettiği tağadaki merhemi alıp getirmiş ve kuyuya atmış.

Merhemi alan dev merhemi yaralarına sürmüş ve iyileşmiş.Sonra yine Fatmaya seslenmiş:

---Fatmaaaa

---Neyyyyyy

---Saraya git filan tağada sicim (Sicim:Kalın ip,organ,halat) var. Onu getir bana uzat.

Fatma saraya gitmiş. Devlin bahsettiği sicimi bulmuş. Getirmiş. Deve uzatmış ve devi kuyudan çıkarmış.

Fatma ile dev birbirlerine aşık olmuşlar. Abisinden gizli evlenmişler.

Abisinin hiç bir şeyden haberi yokmuş tabi.

O sabah kahvaltısını yapıp ava gidiyor akşam eve dönüyormuş.

Abisi evden gidince dev ortaya çıkıyor abisi eve döneceği zaman da dev kayboluyormuş.

Böylece günler geçmiş aylar geçmiş.

Bu arada Fatma hamile kalmış. Gün gün karnındaki bebek büyümeye başlamış.

Abisine hamileliğini belli etmek istemeyn Fatma karnına kuşak bağlamış.

Bir abisi Fatma nın kilo aldığını fark eder gibi olmuş. Ama aklına hiç bir şey gelmemiş.

Fatmaya:

---Bacım sen kilo mu aldın demiş.

Fatma:

--- Eee abi yiyip içip oturuyom. Kilo aldım demiş.

Her şeyden habersiz abisi inanmış tabi ki.

Gel zaman git zaman. Fatma abisinin avda olduğu bir an bir oğlan çocuğu doğurmuş.

Fatma dev e :

---Eyvahh. Şimdi ne yapacağız. Edem görürse ikimizi de öldürür demiş.

Ne yapalım ne edelim derken. Fatmanın aklına bir fikir gelmiş.

Fatmanın aklına hangi fikir gelmiş?

Bu fikir başarılı olmuş mu?

Ve dahası sonraki bölümde...

IV.BÖLÜM

Fatma Dev 'e :

--- Edem her akşam üzeri avdan dönerken filan derede dinlenir. Abdest alır. Akşam namazını orada kılar öyle gelir

eve.

---Sen bu bebeği al apar (Apar: Götür).

---Edem bebeği kimsesiz görünce dayanamaz alıp getirir. Demiş.

Bebeği sömbelek (kundaklama) edip deve vermiş.Dev Fatmanın tarif ettiği yere bebeği aparıp bırakmış.

Akşam üstü yaklaşınca Fatmanın abisi gelmiş. Abdest almış. Akşam namazına durmuş.Durmuş durmasına da:

---İngaaaa

---İngaaaaa

Alelacele namazını kılan Padişahın küçük oğlu sesin geldiği yere bakmış ki ne görsün . Sömbelekte yeni doğmuş bir bebek.

---Allah allahh. Bu bebeğin ne işi var burada.Demiş.

Etrafa bakınmış. Çağırılmış.

---Kimse var mı?

Ama etrafta kimsecikler yokmuş.Orada bırakıp gitse, zavallı bebek ölecek.

Alıp getirse Fatmaya ne diyecek?

Vicdanı bebeği orada bırakmaya el vermemiş.

Bebeği kucağına alıp saraya getirmiş.

Bebeği abisinin kucağında gören Fatma hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi:

--- Edee hayrola o kucağındaki ney . Demiş.

Abisi:

---Sorma bacım. Demiş.

---Bu bebeği derenin kenarında buldum. Kimi kimsesi yok. Hayırsızın biri attı zaar(zaar :Zahir) demiş.

---Ne olur sen bu bebeğe hayrına baksan ne var. Demiş.

---Hem seninde sarayda canın sıkılmaz. Sana bir eğlence olur.

---Ben avlarım ,kuşlarım ikinize de bakarım demiş.

Fatma:

---Olur Edee. Sen dersin de ben yapmam mı? Demiş.

---Adı ne olsun?Demiş Fatma.

---Adı Resul olsun.Demiş abisi.

Böylece yaşamaya devam etmişler.

Abisi her zaman olduğu gibi sabah kalkıyor kahvaltıdan sonra ava gidiyor.

Fatma, Resul ve Dev aile hayatına devam ediyormuş.

Günler aylar geçmiş.

Resul yarı insan yarı dev olduğu için çok hızlı büyüyormuş tabi.Kısa zaman yürümeye konuşmaya başlamış.Dev tabi

Resule görünmüyormuş. Dayısına söyler diye.

Resul dayısını çok seviyormuş. Ağzından Dayı lafı eksik olmuyormuş.

Böylece günler haftalar geçmiş.

Günlerden bir gün dayısı avda . Fatma resulü oynasın diye dışarıya göndermiş. Kendisi de Dev'le evde oturuken laf dönmüş dolaşmış.Fatma:

---Biz ne zamana kadar böyle gizli saklı yaşayacağız. Resul eninde sonunda seni fark edip dayısına söyleyecek.

Demiş.

Dev:

---Peki ne yapalım demiş.

Fatma:

---En iyisi Edem bizi görüp öldürmeden biz onu öldürüp kurtulalım.Demiş.

Dev:

--- Peki nasıl başaracağız bunu .Demiş

Fatma:

---Sen bir yılan olacaksın. Kapının üst girişinde bir deliğe girip saklanacaksın. Edem tam kapıdan geçerken boynunun kökünden sokup öldüreceksin.Demiş.

---Peki . Demiş Dev.

Onlar Dayısının öldürmeyi planlarken damda oynayan Resul aslında herşeyin farkındaymış.Tüm konuşmaları bacanın deliğinden dinliyormuş.

---Demek benim güzel dayımı öldüreceksiniz haa .Demiş üzüntüyle.

---Ben size yapacağımı biliirim. Demiş.

Resul ne mi yapmış?

Dayısını kurtarabilmiş mi?

Devamı sonraki bölümde...

V.BÖLÜM

Fatma ile Dev'in planlarını öğrenen Resul hiç bir şeyden haberi yok gibi davranmış.

Bahçede dayısının gelmesini beklemiş.

Akşam üzeri bakmış dayısı geliyor koşarak yanına varmış.

---Dayıııı , dayıcığımıııı. Seni çok göresedim (Özledim) . Demiş.

Sarılmış dayısına ve ona:

---Dayıcığım acı ne var (Acı ne var : Ne olursun) beni çeynine alsana (Çeyn:Omuz). Demiş.

Dayısı:

---Oğlum çok yorgunum. Başka zaman alayım seni çeynime demiş.

Resul:

---Ne olur dayı beni çeynine al. Diyerek ısrar etmiş

Resulün ısrarına dayanamayan dayısı onu çeynine almış.

Resul ile Dayısı kapıdan geçerken, yılan kafasını uzatmış ki sokacak.Resul olduğu için sokmadan geri kaybolmuş.Bunu gören Fatma sinir küpüne dönmüş ama belli etmemiş.

O gün öylece geçmiş.

Her şeyden habersiz dayısı sabah kahvaltısından sonra yine ava gitmiş.

Fatma Resulü yine dışarıya yollamış.

Devle sohebte başlamışlar.

---Gördün mü şu resulün yaptığını. Dayısının çeynine çıkmanın gaytına kaldı.(Gaytına kalmak : derdine düşmek).demiş Fatma.

Dev:

---Peki şimdi ne yapacağız.

Fatma:

---Başka bir şey düşünmeliyiz ki Resul dayısını kurtaramasın.

Dev:

---Ne yapalım peki.

Fatma:

---Sen yine dev kılığına gir. Bu sefer kapının al deliğine saklan. Edem kapıdan geçerken topuğundan sok öldür. Demiş.

Tabi tüm bu konuşmaları Resul heyecanla damda baca deliğinden dinliyormuş gene.

---Siz yavaşın (Yavaşın:Bekleyin ,siz görürsünüz) Ben yapacağımı biliyorum demiş.

Akşam yaklaşırken Resul yine dayısını bahçede bekliyormuş. Derken dayısı gelmiş.

Koşarak gitmiş sarılmış.

---Dayııı. Dayıcığımımm. Ben seni çokk seviyorum.

---Dün sen beni çeynine kaldırdın bu gün de ben seni çeynime kadiracağım. Demiş.

Dayısına fırsat vermeden kaptığı gibi dayısını çeynine almış ve hızlıca kapıdan içeriye girmiş.

Ee yarı dev yarı insan olduğu için dayısını çeynine kaldırmak zor olmamış tabi.

Kapıdan girerlerken yılan yine kafasını uzatmış ki soka. Bakmış Resul yine sokamadan deliğe girmiş.

Fatma hırsından çatlamış.

---Şunun yaptığına bak. Dayısını çeynine almanın gaytına kaldı .Demiş içinden.

Tabi dayısının bu olup bitenlerden haberi yok.

Ertesi gün olmuş. Yine dayısı ava gitmiş. Resul oyun oynamada.Fatma ile Dev Dayısını öldürme planları peşindeler.

Dev:

---Nasıl kurtulacağız bu işten demiş.

Fatma:

---Sen yine yılan kılığına gir. Bu sefer dereye git orada saklan. Edem oraya gelip namaza durduğunda alnını secdeye götürdüğünde alnının çatından sok öldür demiş.

---Peki. Demiş Dev.

Tüm konuşmaları dinleyen Resul.

---Ben varken dayıma bir şey yapamazsınız. Demiş içinden.

Akşam yaklaşırken dev dereye gitmiş yılan kılığına girmiş ve taşın altına saklanmış.

Resul de deve gözükmeden derenin kenarı gitmiş. Dayısını beklemeye başlamış.

Derken dayısı çıkmış gelmiş.

Dayısı:

---Oğlum Resulll. Ne geziyorsun sen burada. Ne işin var. Nasıl geldin buralara.İyiki kaybolmadın.

Sakın bir daha yalnız gelme buralara demiş.

Resul:

---Ne yapayım Dayıcığım. Seni çok göresedim. Dayanamadım geldim demiş.

Dayısı:

---Neyse şu namazımı kılayım da gidelim eve . Demiş.

Dayısı abdest almış. Namaza hazırlanırken, Resul eline irice bir taş alıp sessizce beklemeye başlamış.

Dayısı tam secdeye giderken, yılan kafasını uzatmış ki alnında soka.

Resul:

---Dayıı yılannn. Dayı yılannn. Diye taşı yılanı fırlatmış.

Neyse yılanı öldürmüşler.

Dayısı bakmış yılanı

---Allah allah bu ne biçim yılan. İlk defa böyle bir yılan gördüm burada demiş.

Resul:

---Dayııııı . Bu yilandan bir tane de evde var . Demiş

Dayısı:

---Hakkat mi (hakkat:Hakikaten mi ,geröekten mi)diyön oğlumm demiş.

Resul:

---Hee dayııııı.Adı da Fatma demiş.

Bu sözleri üzerine dayısı afarlamış ve kızmış Resule

---Sen ne diyon oğlum. Yılan dediğin Fatma baktı sana. Besledi büyüttü. Anan sayılır senin. Nasıl nankörmüşsün sen.Diye kızar.

Resul:

---Dayıcığım. Önce beni dinle sonra kararını ver. Demiş.

---Fatma benim gerçekten anam demiş. Bu öldürdüğün de babam demiş.

Resul anlatmaya devam etmiş.

--Dayı sen yıllar önce buraya geldiğinde bir Dev öldürdün mü?

Dayısı:

---Hee öldürdüm.

Resul:

---Peki kör bir kuyuya ölüsünü attın mı ?

Dayısı:

--He attım da sen nerden biliyon bunları?

Resul:

---Peki bacın Fatmaya bu kör kuyuya kül dökme dedin mi?

Dayısı:

---Dedim.

Resul:

---Peki dayı. Fatma bu kuyuya kül dökerse ne olur?

Dayısı:

--- Dev canlanır.

Resul tüm olan bitenleri tek tek anlatmış. Fatmanın ve Devın nasıl tuzak kurduklarını onu öldürmek için neler yaptıklarını.

Tüm bu olanları duyan Dayısı şaşkınlık ve hayretle bir o kadar da üzüntüyle dinlemiş.

Peki sonra ne mi olmuş?

Fatma ölmüş mü ?

Sonra neler yaşamışlar?

Devamı diğer bölümde

VI.BÖLÜM

Saraya dönen Dayısı tüm olup bitenleri Fatmadan da dinlemiş ve onu da öldürmüş.

Resul ile oturup düşünmüşler ne yapalım diye.

---Artık buralar bize haram oldu. Kalamayız. Demişler.

Ve o günden sonra göçebe hayata başlamışlar.

Nerede akşam orada sabah. Bir mağarada üç ay diğerinde altı ay yaşayıp sonra başka yerlere gidiyorlarmış.

Dayısı yine av işlerini yapıyormuş. Resul de yemek işlerini. Gün, haftalar aylar yıllar böyle geçiyormuş.

Bir gün mağarada Resul yemek hazırlarken dayısı ben biraz uzanayım (Uzanmak:Uyumak) demiş.

Resul tam ocağı yemeğe koyacakken bir de ne görsün. Ateş sönmesin mi ?

---Eyvah !! demiş Resul.

---Ne yapacağım şimdi.

Malum ateş söndü mü başka bir ateş olmadan yeni bir ateş yakmak imkansız.

Mağaranın kapısına çıkmış. Etafa bakmış.

Bakmış ki üç aylık uzaklıkta bir ışık gözüküyor.

Oraya gitmeye karar vermiş.

Dayısına bir dua okuyup üfleince dayısı altı aylık bir uykuya dalmış.

Resul çıkmış yola.

Gitmiş, gitmiş dere tepe düz gitmiş üç ay bir güz gitmiş.

Gide gide nihayet bir gece vakti ışığın olduğu yere varmış.

Varmış ki ne görsün .

Ortada kocaman bir Dev kazanı. Altında ateş yanıyor .İçinde yemek pişiyor.

Kazanın başında Dev Anası . Memesinin birini omuzundan bir tarafa diğerini diğer tarafa salmış. Ağzında sakız çiyniyor. Eline kocaman bir çömçe (Çömçe:Kepçe) yemek karıştırıp duruyor.

Ateşin etrafında da yedi tane Dev uyuyup duruyor.

Resul ne yapsam ne etsem diye düşünmüş.Aklına bir fikir gelmiş.

Normalde Dev Anası onu gördüğü an parçalayıp yermiş.

Resul usulca (Usulca:Sessizce.Gizlice) süürnerek dev anasına arkadan yaklaşmış.

Ayağa kalktığı gibi Dev Anasına arkadan sarılıp memesinden süt içmiş.

Dev Anası bir anda Resulü kaptığı gibi parçalayacakken Resul :

--- Anaaa anaaa. Beni yiyemezsin. Ben senin oğlun oldum. Sütünü içtim demiş.

Dev Anası Resul sütünü içtiği için Dev töresine göre onu yiyemezmiş.

Dev Anası hiddetle bağırmış:

---Ne istiyorsunnn.

Resul:

---Ateş istiyorum anaa.

Dev Anası:

---Ateş filan vermem. Defol git yoksa yerim seni.

Resul:

---Ne olur ana bir ateş ver. Ne dersen yaparım.

Dev anası:

---Bir Şartla veririm.

Resul:

--- Söyle ana ne olursa yaparım. Yeter ki ateş ver.

Dev Anası:

--- Filan sarayda yedi güzel kız var. O yedi güzel kızı benim yedi oğlumla evlenmeye razı edersen veririm . Demiş.

Resul:

---O kolay ana . Demiş.

--- Sen kaldır gardaşlarımı gidip evlendireyim onları. Demiş.

Resul önde yedi dev arkasında sarayın yolunu tutmuşlar.Gece yarısı saraya yaklamışlar. Resul:

--- Gardaşlarım siz beni burda bekleyin . Bem gidip kızlarla konuşayım. Onları razı edeyim. Demiş.

Devleri orada bırakan Resul sarayın bahçesine girmiş.

Bir de bakmış ne görsün? Bir hırsız sarayın duvarını yarıyor ki altınları çala.

Hırsızın ensesinden tuttuğu gibi ağaca fırlatmış. Ona:

Ben gelip de sana in diyene kadar inmeyeceksin eşşolueşek demiş.

Derken saraya girmiş.

Odaları dolaşırken padişahın odasına girmiş.Bakmış ki bir yılan kafasını uzatmış tam padişahı sokacak.

Hançerini çıkardığı gibi yılanı saptırmış.

---Ben gelip de seni çekmeyince buradan çıkmayacaksın ey hançer demiş.

Sonra yeniden Devlerin yanına dönmüş. Onlara:

---Gardaşlar kızlarla konuştum. Hepsi de kabul ettiler. Sizi bekliyorlar.Yalnız tek tek gitmemiz lazım. Hepnizi birden görürlerse ayıp olur. Demiş.

Devler tamam demişler. En büyüğünü yanına almış sarayın bahçesinde dolandırmaya başlamış.

---Hani kız nerede?

---Aha şurada.

Diye kandırarak onu dolaştırırken bir fırsatını bulup Dev i öldürmüş. Sağ kulağını kesip cebine koymuş.

Böyle böyle yedi Dev i öldürüp sağ kulaklarını kesip cebine koymuş.

Sonra tekrar dev anasının yanına gitmiş.

Resulü yalnız gören Dev Anası korkmuş.

---Oğullarım nerede? Ne oldu onlara? Demiş.

Resul:

---Ohoo ana .Onları kızlarla evlendirdim. Hepsi çok mutular. Sana çokk selamalı var. Yakında elini öpmeye gelecekler.Diyerek Dev anasını inandırmış.

---Anaaa ben sözümü tuttum. Sen de sözünü tut ateşimi ver gideyim demiş.

Dev anası:

---Al şu ateşini dedefol git. Bir daha karşıma sakın çıkma. Oğul filan dinlemem yerim demiş.

Ateşi alan Resul sevinçle çıkmış yola.

Gitmiş gitmiş dere tepe düz gitmiş.

Üç ay bir güz gitmiş.

En sonunda mağaraya varmış. Ateşi yakmış. Yemeği pişirmiş.

O anda dayısı uyanmış.

Sonra ne mi olmuş?

Sonrası diğer bölümde ...

VII.BÖLÜM

Altı aylık uykudan uyanan dayısı :

---Offf Resul ne oldu oğlum bana. Her tarafım ağrıyor. Sanki altı aydır uyuyormuşum gibi.

Resul:

---Yok dayı. Yemeği ocağa koyarken uyudun. Yemek pişti uyandın. Demiş.

Gel gelelim.Resulün gittiği sarayda neler olmuş.

Sabah bir uyanmışlar ki ne görsünler.

Padişahın başucunda bir yılan. Ortasında hançer. Çıkaramıyorlar.

Bahçede duvar yarılmış. Hırsız ağaçta. İndiremiyorlar.

Sarayın dört tarafında yedi dev ölüsü. Sağ kulakları yok.

Padişah ve saraydakiler önce çok korkmuşlar. Ama kendilerini birilerinin kurtardığına da çok sevinmişler.Padişah:

---Kim bu yiğitse çıksın meydana .Demiş.

Tabi böyle bir kahraman olmayı kim istemez. Bunu duyan herkes saraya koşmuş.

O demiş kahraman benim. Diğeri demiş benim.

___Peki devlerin kulakları nerede?

Kimse Kulakları çıkaramamış tabi.

Padişah :

---Ne olursa olsun bu kahraman bulunsun. Demiş.

Askerler o şehir bu köy bu kahramanı aramaya çıkmışlar.

---Kim kaldı? Kim kaldı?

---Üç aylık uzakta mağarada yaşayan Resul ile dayısı kaldı.

Padişah:

---Gidin onlara da sorun. Demiş.

İşte tam o günlerde askerler mağaraya varmışlar.

Selam verip olan olayları anlattıktan sonra:

---Sizin bir haberiniz var mı ? Demişler

Dayısı:

---Dayısı biz ne bilelim. Derken Resul atlamış söze:

---Biliyok biliyok.

---Hadin gidek. Demiş.

Çıkmışlar yola. Gide gide saraya varmışlar.

Sarayın bahçesine girdiklerinde hırsıza seslenmiş Resul:

---İn lan Eşşolueşşek.

Dediği anda Hırsız ağaçtan düşmüş.

Saraya girmişler. Yılan üzerinde duran hançeri çekip kınına sokmuş.

Tüm bunlara gören padişah:

---Hani devlerin sağ kulakları ?Demeye kalmadan Resul kulakları çıkarıp vermiş.

Herkes sevinç içinde Resul ve dayısına teşekkür etmişler.Padişah:

---Dileyin benden ne dilerseniz?

---Canının sağlığını dileriz padişahım . Demiş Resul ile dayısı.

Padişah:

---Sizi Vezir yapayım. Yanımda kalın. Demiş.-

---Biz Vezirliği isteseydik Padişahlığı bırakmazdık demişler.

Yedi güzelin dördünü dayısına vermiş padişah. Üçünü Resule.

Kırk gün kırkgece düğün yapmışlar. Eğlenmişler.

Bir süre sarayda kalan Resul ve dayısı gitmeye karar vermişler.

Padişah ne kadar gitmemeleri için yalvarmışsa da kabul etmemişler.

Atlar develer yükü erzak yükletmiş padişah.

---Madem gidiyorsunuz.Size üç öğüdüm var. Sakın ola bunları yabana atmayın demiş.

---Birincisi ulu ağaç altında yatmayın.

---İkincisi haraba ören yerlerde yatmayın.

---Üçüncüsü de Ulu mağaralarda yatmayın. Demiş.

Resul ve dayısı eşleriyle beraber padişaha veda edip çıkmışlar yola.

Peki ya sonra?

Sonrası diğer bölümde

Uyumadıysanız hala tabi ☹

VIII.Bölüm

Gitmişler gitmişler dere tepe düz gitmişler

Üç ay bir güz gitmişler.

Bir ulu ağacın altına varmışlar.

Dayısı:

---Ah burda yatalım. Benim daha fazla gitmeye halim yok.

Resul:

---Yav dayı padişah bize tembih etmedi mi ulu ağaç altında yatmayın diye?

Dayısı:

---Amann padişah ne bliliyor. Ne olacak bir şey olmaz demiş.

Resul ne kadar ısrar etmişse de dayısını ikna edememiş.

Dayısı ve kadınlar uyumuş. Bir tek Resul uyumamış.

Gece yarısı olunca birden gümm gümm gümm diye seslerle devler gelmiş.

Resul uyumadığı için onlarla sabaha kadar savaşmış. Gün aydınlanırken savaş bitmiş.

Dayısı uyanmış bakmış. Ne görsün?

Her tarafta devler cesetler

---Resul ne oldu oğlum . Demiş.

Resul:

---Ne olacak dayı. Padişahın sözünü dinlemedin bak neler oldu.

Dayısı:

---Haklısın oğlum. Neyse. Bir daha ulu ağaç altında yatmayız. Demiş.
Yüklerini yüklenip çıkmışlar yola.Gitmişler gitmişler...Haraba ören bir yere gelmişler.

Dayısı:

---Hah burada kalalım. Benim daha fazla gitmeye halim yok demiş.

Resul:

---Ya dayı. Padişah demedi mi Haraba ören yerlerde yatmayın diye?

Dayısı:

---Aman oğlum ne olacak? Padişahın o dediği doğru çıktı diye bu da doğru çıkacak değil ya.Demiş.

Resulün tüm ısrarlarına rağmen dayısını vazgeçirememiş. Dayısı ve kadınlar uyumuşlar. Resul yine beklemekte.

Gece yarısı olunca yine gümbür gümbür seslerde devler saldırmaya başlamışlar. Resul sabaha kadar onlarla savaşmış. Yenmiş.

Sabah dayısı uyanınca yine sormuş ne olduğunu.

Resul:

---Ne oalcak dayı. Yine söz dinlemedin . Bak olanlara. Demiş.

Dayısı:

---Peki bir daha Haraba ören yerlerde yatmayız . Demiş.

Çıkmışlar yeniden yola. Gitmişler gitmişler. Ulu bir mağaraya varmışlar.

Dayısı:

---Hah buarada yatalım. Beni daha fazla gidecek halim kalmadı demiş.

Resul sinirlenmiş.

---Ya hu dayı gene mi söz dinlemeyeceksin?

Dayısı:

---Ya onlar doğru çıktı diye illa bu da mı doğru çıkacak. Ben yatayorum demiş.

Resul iyice sinirlenmiş.

---Peki. Yat dayı. Ben de yatacağım bu sefer. Ne olursa olsun artık demiş.

Herkes uyumuş...

Sabah uyanmışlar. Ne görsünler?

Mağaranın kapısında çimpolat onlara pis pis bakıyor.

Çimpolat ölümsüz bir varlıkmiş kimse onu öldürememiş.

---Çimpolat etme tutma bırak bizi gidelim. Demişler.

Çimpolat:

---Olmazzz. Siz bundan sonra benim kölelerimsiniz. Demiş.

Resul:

---Ne olur bizi bırak çimpolat. Ne dilersen yaparız. Demiş.

Çimpolat:

Sizi bir şartla bırakırım . Filan yerdeki göle üç güzel peri kızı gelir. Eğer onları benimle evlenmeye razı edersen ben de sizi serbest bırakırım Demiş.

Resul kabul etmiş. Çimpolat sadece resulü serbest bırakmış.

Resul gitmiş gölün kıyısına gizlenmiş.Derken peri kızları gelmişler

Soyunup gölde çimmeye (Çimmek:yıkanmak) başlamışlar. Resul peris kızlarının elbiselerini alıp kaçmış.

Perikızları elbiseleri olmadan sudan çıkamayacak ve peri olamayacakları için Resule yalvarmışlar.

Resul:

---Kusura bakmayın kızlar . Çimpolatla evlenmeye razı olmazsanız size elbiselerinizi veremem.,

Perikızları:

---A a Resul bize herşeyi söyle ama çirkin çimpolatla evlenmeyi söyleme. Biz seninle evleniriz ama onunla asla .Demişler.

Resul:

---Siz benim söylediklerimi yaparsanız. Size söz veriyorum sizi de kurtaracağım demiş.

Peri kızları sonunda kabul etmişler.

Resul:

---Çimpolat ın canı kendi üzerinde değil. Eğer çimpolatı kandırıp canının yerinin nerede olduğunu öğrenirseniz onu öldürür sizi de kurtarırım demiş.

Neyse.Peri kızlarıyla beraber gelmiş Resul. Peri kızlarını Çimpolata vermiş. Dayısını ve kadınları kurtarmış. Oradan gitmişler fakat fazla uzaklamamışlar.

Çimpolatın olmadığı zamanlarda Resul mağaraya gelip yukardaki delikten kızlarla konuşuyormuş. PeriKızlarıyla birlikte bir plan yapmışlar.

Peri kızları Çimpolata sormuşlar:

---Çimpolattt.

Çimpolat: Ne diyonuz kızlar.

Peri kızları:

---Senin canın neredeee?

Çimpolat:

---Benim canım süpürgede demiş.

Tabi doğruyu söylemediğini peri kızları anlamışlar.Resulle konuşup yeni bir plan yapmışlar.

Süprügeyi allı pullu süsleyip çipolatın geldiğini görünce. Ellerie alıp kucaklarında dolatırarak sevip okşuyormuş.Bunu gören çimpolat:

---Ne yapıyorsunuz kızlar?

Peri kızları:

--- Aa Çimpolat. Biz seni çok seviyoruz. Hasretine dayanamıyoruz. Sen olmayınca canını seviyoruz.

Çimpolat:

--- Aa salak kızlar. Hiç süpürgede can olur mu ?

Peri kızları:

---Ya nerde olur?

Çimpolat:

---Filan ormanda bir göl var. O göle su içmeye gelen bir ceylan var. O ceylanın karnında üç tane yumurta var. İşte o üç yumurtadır benim canlarım.

Böylece Peri kızları Çimpolatın sırrını öğrenmişler. Ve hemen Resule haber vermişler.

Resul ormandaki göle gidip gizlenmiş.

Ceylanın göle gelmesini beklemiş.

Bir gün geçmiş yok.

İki gün geçmiş. Yok

Meğersem Ceylan hayatının tehlikede olduğunu anlayıp gelmiyormuş.

Üçüncü gün susuzluğa dayanamayıp göle inmiş.

Tam suyu içeceği vakit Resul okunu atmış ceylanı vurmuş

Ceylanın karnını yarıp üç yumurtayı çıkarmış.Eline almış.

Birini almış yere çalmış.

O anda Çimpolat bir anda orada olmuş.

---Aman Resul . Yaman Resul kıyma canıma. Demiş.

Resul ikinci yumurtsayı da yere çalmış kırmış.

Çimpolat yalvarmış:

---Ben size şans verdim. Siz de bana verin.Demiş.

Resul:

---Pekala. Sana bir şans vereceğim.Güreş turalım. Sen beni yenersen kurtulursun. Ben seni yenersem ölürsün.

Resülü yeneceğini düşünen Çimpolat sevinmiş. Kabul etmiş.

Başlamışlar güreşmeye. Tabi Resul yarı insan yarı Dev. Güreş bir süre devam etmiş.Sonunda

Resul Çimpolatı yere çarptığı gibi kalan üçüncü yumurtayı da kırmış.

Çimpolat öldüğü an mağaranın büyüğü bozulmuş. Kapısı açılmış.Peri kızları da kurtulmuş.

---Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine.

---Gocanaa?

---Ney?

---Peri kızları ne olmuş?

---Onlarda Resulle evlenmişler.

---Peki Sonra?

---Ölene kadar mutluca yaşamışlar.

---Hadi yatın artık.

---Gocanaa?

---Ney?

---Acı bir tene hekiye daha anlatsana.

---Hadi yatın yavrum.Onu da başka zaman anlatırım.

---Son---

Rahmetle anıyorum. Ruhu Şad olsun. Bize binlerce yıllık Türk geleneğinde süzülüp gelen bu masalı anlattığı için minnettarım.

Ayrıca bu sözlü masalı yazıya dökmeme ısrarlarıyla sebep olan ceren crn 'e de özellikle teşekkür ederim.

Resul ile Dayısı

Bekir Çelik 26.01.2020

YEDİ GARDAŞ

--BÜYÜKLERE MASALLAR--

---Anama ithafen---

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Develer tellal iken, pireler hambal iken, ben dedemin beşiğini tıngır mıngır salları iken, dedem düştü beşikte, ben kaçtım anam kovaladı, anam kaçtı ben kovaladım. Gittim gittim, dere tepe düz gittim, üç ay bir güz gittim arkamı döndüm baktım ki bir arpa boyu yol gittim. Ülkelerin birinde bir aile yaşarmış. Bu ailenin yedi tane oğlu varmış.

Gel zaman git zaman bu kardeşlerin anneleri hastalanmış ve ölmüş.

Yedi oğlanla başbaşa kalan adam bir süre onlara bakmaya gayret etmiş.

Ama nasıl baksın yedi oğlana?

Mecburen evlenmeye karar vermiş.

Ararken sorarken kendine uygun bir kadın bulmuş evlenmiş.

Evleri yeniden şenlenmiş. Günler aylar akıp gitmiş.

Bu arada kadın hamile kalmış. Günler aylar geçmiş ve kadın bir kız çocuğu doğurmuş.

Yedi erkek kardeşe bir kız kardeş gelmiş yani.

Hepsi sevinmiş yeni bir kardeşleri olduğu için.

Bu yedi kardeş genç deli kanlıymış. Hepsinin birer güzel atı varmış.

Bir gün sabah uyanmışlar bakmışlar ki ne görsünler?

En büyük oğlanın atı ortalıkta yok.

Aramışlar taramışlar bulamamışlar.

Ertesi gün olmuş. Uyanmışlar bakmışlar ki ne görsünler.

Bu sefer de diğer oğlanın atı yok ahırda.

Aramışlar taramışlar fakat bulamamışlar.

Böyle böyle altı gün geçmiş. Hergün bir kardeşin atı ortadan kaybolmuş.

Ne yapmışlar ne etmişlerse bulamamışlar.

Kala kala en küçük oğlanın atı kalmış.

En küçük oğlan bu gün de benim atımı çalarlar diye düşünmüş.

Aklından plan kurmuş.

Akşam olmuş yemeklerini yemişler. Bir süre sonra herkes yatmaya gitmiş.

Küçük oğlan biraz durmuş. Kalkmış yatağından kimseye söylemeden ahıra gitmiş.

Okunu yayını hazır edip bir kenara gizlenmiş.

Atlara ne olduğunu bulmak istiyormuş.

Saatler geçmiş.

Ne gelen var ne giden...

Küçük oğlanın uykusu gelmeye başlamış.

Ne yapmış ne etmişse uykusu gitmiyormuş.

Bakmış ki olacak gibi değil.

Çıkarmış bıçağını bacağından bir parça kesmiş.

Yarasına da tuz basmış.

Bu şekilde uykusu onu tutmamış.

Saatler geçmiş. Sabah yaklaşmış.

Tam artık kimse gelmez derken bir karartı atın yanına gelmiş.

O anda heyecanla okunu gerip karartıya atmış.

Meğersem o karartı kırklı bebek olan kız kardeşleriymiş.

Ok la yaralanan bebek inileye inileye sürüne sürüne gitmiş beşiğine yatmış.

Sabah olmuş.

Ortalık kızılca kıyamet kopmuş.

Bebeğini yaralı halde gören kadın deliye dönmüş.

---Noldu kızıma kim yaptı. Demiş.

Küçük oğlan:

---Ben yaptım. Vurmasaydım benim atımı da yiyecekti. Demiş.

Tabi kundaktaki kırklı bebeğin atı yiyeceğine kim inanır?

Kimse inanmamış tabi.

Üvey anası deliye dönmüş.

---Ya bu oğlan gidecek bu evde ya da ben. Demiş.

Adamcağız iki arada bir derede kalmış. Ne yapmış ne söylemişse kadını ikna edememiş.

Bunun üzerine küçük oğlan:

---Siz huzurunuzu bozmayın ben giderim demiş.

Atını hazırlamış. Babası ve kardeşleriyle vedalaşmış.

Çıkmış yola.

Gitmiş gitmiş dere tepe düz gitmiş.

Üç ay bir güz gitmiş.

Bir pınarın başına varmış.

İnmiş suyunu içmiş. Dinlenmiş.

Heybesinin bir gözünde cevizler bir gözünde payamlar(payam:badem) varmış.

Yolun bir tarafına payamları ekmiş, diğer tarafında da cevizleri.

Sonra atına atlamış yoluna devam etmiş.

Gitmiş, gitmiş dere tepe düz gitmiş.

Üç ay bir güz gitmiş.

Sonunda bir şehre varmış.

Şehirde bir süre dolaşmış. Kalacak bir yer aramış.

Sora sora bir ihtiyar kadın ona :

Benim evimin bir gözünde (Göz:oda) kal oğlum ama bir altınını alırım demiş.

Oğlan:

---Olur nene.Demiş

Gitmişler neneniz evine.Akşam yemeklerini yemişler.Yatmış uyumuşlar.

Küçük oğlan gece susayıp uyanmış. İhtiyar kadına seslenmiş.

---Nene

İhtiyar kadın:

---Buyur oğlum.

Küçük oğlan:

---Nene çok susadım. Acı (acı:Lütfen,ne olur) bir tas su ver de içim

İhtiyar kadın:

---Yavaş oğlum. Bekle.Birazdan vereyim.

Küçük oğlan beklemiş beklemiş su yok.Tekrar kadına seslenmiş.

---Neneeee.

İhtiyar kadın:

---Buyur oğlummm.

Küçük oğlan:

---Nene hani su verecektin.

İhtiyar kadın:

---Az bekle oğlum. Vereceğim suyu.

Küçük oğlan yine başlamış beklemeye. Bir süre bekledikten sonra bakmış hala su yok.

---Nenee.

İhtiyar kadın:

---Geldim oğlum. Al iç. Demiş.

Oğlana bir tas su uzatmış.

Küçük oğlan suyu ağzına almasıyla ağzında geri dökmesi bir olmuş. Kadına:

---Neneeee.

İhtiyar kadın:

---Buyur oğlum.

Küçük oğlan:

---Nene bu nasıl su böyle? Tuzlu bu. İçileceği yok.

İhtiyar kadın:

---Oğlum , kusura kalma. O su değil südük (sidik)

Küçük oğlan sinirle :

---Neyy, sana bana südük mü içirdin nene.Niye yaptın bunu nene?

İhtiyar kadın:

---Aman oğlum, kusura kalma. Ne son sor ne ben söyleyim ?

İyice meraklanan Küçük oğlan.ısrarla sorunca başlamış kadın anlatmaya:

--- Ey oğlummm. Biz istemeyiz mi temiz tatlı su içmeyi. Amma şehirde bir tek bir tane kuyu var. Var olmasına var ama

içinde büyük bir dev var.Kimseye o kuyudan su vermez.Devip devam etmiş.

--- Yalanız (Yalnızca) padişah ve adamları o kuyudan su alabilirler. O da öyle kolay olmaz. Padişah devin gönlünü

etmek için her gün Dev e ziyafet çeksin diye bir insan ve tepsiler dolusu yiyecek içecek yollar.Dev o insanı ve

yiyecekleri yemekle meşgulken padişahın adamları da kuyudan su çekerler.Çektikleri su da ancak kendilerine

yeter.Bize su düşmez.Demiş ve üzgün bir şekilde anlatmaya devam etmiş.

---Yarın sabah da yemek sırası padişahın kızında. Yiyecekleri o götürecektir.

Yaşlı kadının anlattıklarını pür dikkat dinleyen Küçük oğlan tam o sırada kahkaha atmış.

Oğlanın güldüğünü gören ihtiyar kadın biraz sinirlenmiş.

--- Ne gülüyon oğlummm. Demiş.

Küçük oğlan:

---Nenee. Sizin dert dediğiniz bu muydu?

İhtiyar kadın:

--He oğlum. Bundan büyük dert mi olur? Demiş ağlamış.

Küçük oğlan:

--Sen üzülme nene. Sabah olsun sizi kurtaracağım bu dertten.

İhtiyar kadın:

---Ne yapacaksın oğlum. Nasıl kurtaracaksın?

Küçük oğlan:

--- Devi öldüreceğim. Sizi de susuzluktan kurtaracağım.

İhtiyar kadın:

---Aman oğul. Etme tutma. Gencecik delikanlısın. Yazık olur gençliğine. Neçesi (Neçesi:Nicesi) gitti bu uğurda canından oldu. Gel vazgeç oğlum.

Küçük oğlan:

---Nene sen merak etme beni. Hele sabah olsun şu kuyuyu bana göster.Demiş.

Sabah olmuş. İhtiyar kadın kuyunun yerini göstermiş.

Küçük oğlan kuyuya yakın bir yerde bekleme başlamış.

Bir süre sonunda bakmış ki.

Padişahın güzeller güzeli kızı, gelin gibi süslenmiş.

Elinde kocaman bir tepsi.Tepsinin üzerinde kızarmış kuzular.Meyveler sebzeler.

İki gözü iki çeşme ağlıyor.

Küçük oğlan kızın karşısına çıkmış.Sormuş.

---Nereye gidersin güzeller güzeli.

Padişahın kızı ağlayarak:

---Ölüme giderim bilmez misin?

Küçük oğlan:

---Ölüm senin gibi güzele yakışır mı? Hele indir o tepsiyi. Demiş.

Padişahın kızı:

---Etme yiğit oğlan. Hem canından olursun. Hem şehir susuz kalır. Bırak beni gideyim. Demiş.

Demiş demesine de küçük oğlan razı olur mu? Israr etmiş.

Kız tepsiyi yere bırakmış. Küçük oğlan tepsinin başına oturmuş.

Yemekleri bir güzel yemeye başlamış.

Yemeklerini gelmesini sabırsızlıkla bekleyen dev kuyudan kafasını uzatmış.

Küçük oğlanın kendi yemeklerini yediğini görünce sinirle homurdanmış.

Tam o sırada küçük oğlan yayını gerdiği gibi okunu deve fırlatmış.

Yaralanan dev çığlık atmış.

Küçük oğlan kılıcını çıkardığı gibi hızla koşarak devin üzerine atlamış.

Bir hamlede devin kafasını gövdesinde ayırmış.

Her taraf kan gölü olmuş.

Bunu gören halk sevinç içinde kuyuya koşmuşlar.

Kanlı manlı demeden kuyudan suları doldurmaya başlamışlar.

O sırada padişahın kızı elini kana batırıp oğlanın sırtından eliyle işaret yapmış.

Küçük oğlan çekmiş gitmiş.

Olayı duyan padişah sevinçten deliye dönmüş.

---Kim bu yiğitse çıksın onu çdüllendireceğim demiş.

Tabi işin ucunda ödül olunca herkes saraya koşmuş.

--- O yiğit benim padişahım.

Padişah:

---Anlat bakalım nasıl başardın.Deyince

--- İşte söyle yaptım.Böyle yaptım. Diyerek yalan koymayıp uyduruyorlarmış.

Tabi padişah kızına soruyormuş sonunda.

---Bu yiğit mi kızım.

Padişahın kızı:

---Arkasını dönsün baba.

Arkasını dönünce o olmadığı anlaşılıyormuş tabi.O kadar kişi gelmiş o yiğit benim diye.

Bir tek gerçek kahraman gelmemiş. Padişah iyice meraklanmış. Askerlerine nerede hangi evde bir genç varsa getirin demiş.

Nihayet en sonunda ihtiyar kadının evine gelmişler. Küçük oğlanı alıp saraya getirmişler.

Küçük oğlanın sırtında kendi el izini gören kız:

--- Aha babacığım. Bu yiğittin beni ve şehri kurtaran.

Padişah sevinçle oğlana sarılmış.

--- Dile benden ne dilersen oğul. Demiş.

Küçük oğlan:

--- Canınızın sağlığından başka bir şey dilemem padişahım. Benim yerimde kim olsa aynısını yapardı. Demiş.

Padişah bu yiğit delikanlıdan daha mı iyi bir damat bulacağım deyip. Küçük oğlanla kızını evlendirmeye karar vermiş.Şenlikler yapılmış. Kırk gün kırk gece düğün yapmış evlenmişler.

Eee sonra ne olmuş?

Küçük oğlanla padişahın kızı mutlu bir yuva kurmuş.
Bir kaç da çocukları olmuş.
Padişahın aynı zamanında vezirliğini yapıyormuş.
Sarayın bahçesinde bir aslan ile bir kaplan besliyormuş.

Ee peki sonra.

Sonrası . Mutlu olmaya mutlularmış amma gel gör ki Küçük oğlan boynunu büker olmuş. Eski neşesi kalmamış.Padişahın kızı:

---Ne oldu yiğidim, ne derdin var ? Ne zamandır böyle sessiz,ve düşüncelisin.

Küçük oğlan:

--- Amann demiş. Boşver arvat(arvat-avrat:kadın,eş). Benim derdim bana yük.

Padişahın Kızı:

--- Anlat yiğidim. Derdini demeyen derman bulmazmış. Anlat hele.

Küçük Oğlan:

--- Ah arvat ah. Sen beni kimsesiz bilirsin. Oysa benim Yiğit bir babam altı da delikanlı gardaşım var. Üvey de olsa kötü de olsa bir analığım bir de üvey bacım var. Komşularım köylülerim vardı. Yıllar oldu görmeyeli. Burnumda tüter oldular.Çok göresedim. Ondandın benim bu hallerim.

Padişahın kızı:

---Senin bu derdin böyle boyun bükmele geçmez yiğidim. Var git köyüne atanı gardaşlarını gör. Hasret gider. Biz çocuklarla seni beklerik. Demiş.

Küçük oğlan hazırlıklarını yapmış vedalaşmış. Atına atlamış çıkmış yola.

Gitmiş gitmiş...

Dere tepe düz gitmiş.

Üç ay bir güz gitmiş.

Gele gele pınarın başına varmış.

Bir de bakmış ki ne görsün?

Pınarın iki tarafı orman gibi olmuş. Giderken diktiği payamlar cevizler dağ gibi birer ağaç olmuş.

Bir süre dinlendikten sonra atına atlamış yeniden yollara koyulmuş.

Gel gelelim küçük oğlan gittikten sonra köyünde neler olmuş?

Küçük bebek kız her gün yenir bir hayvan yemeye devam etmiş.

Kiminin keçisini, kiminin oğlağını yemeye devam etmiş.

Tabi gün gün de büyümüş.

Bir zaman sonra köyde yiyecek hayvan kalmayınca insanlara saldırıp onları yemeye başlamış.

Derken derken köyde adam kalmamış. Gardaşlarını, babasını derken kendi anasını da yemiş.

Köyde yemediği kala kala kara kedi kalmış.

Eline bir parça pendir (pendir:peynir) almış kediyi yakalamaya çalışıyormuş.

--- Ge pişo gara pişo eti datlı gara pişo.

--- Ge pişo gara pişo eti datlı gara pişo.

Diye kediyi çağırıldığı sırada oğlan atıyla gelmiş.

Oğlanı göre kız hemen peyniri atıp oğlanın yanına gelmiş.

---Oo ! Kimler gelmiş. Gardaşım sen hoş geldin hele. Nerde kaldın. Gözlerimiz yolda kaldı. Demiş.

Küçük oğlanı almış eve getirmiş.Atı havluya(havlu: avlu,bahçe) bağlamış yukarı çıkmışlar.

--- Gardaşımın sen yoldan geldin yorgunsun. Hele yemek yapım da ye. Demiş.

Küçük oğlan:

--Babam, gardaşlarım anam nerde?

Üvey bacısı:

--- Onlar yazıya (yazı:tarla)gittiler gardaşım biraz sonra gelirler.

Derken oğlan yemeğini yemiş.

Üvay bacısı:

---Gardaşım üstün başın kirlenmiş. Çıkarda yıkayım.Demiş.

Oğlan dama çıkmış asmanın altına oturmuş. Çamaşırlarını da bacısına vermiş.

Kız teşte (Teşt:Leğen)çamaşırları koymuş.başlamış çitilemeye.

Ama havludaki atı gözüne kestirmiş yemek için.bir yandan çamaşırları yıkarken diğer yandan gardaşına çağırmış:

---Edeee. Senin atın kaç gıçlı?

Yukardan ses gelmiş:

---Dört gıçlı.

Kız gitmiş atın bir gıçını yemiş. Sonra çamaşırı bir iki daha yıkamış.Sonra tekrar seslenmiş:

-----Edeee. Senin atın kaç gıçlı?

Yukarıdan ses:

---Üç gıçlı.

Kız gitmiş diğer gıçını da yemiş.Bir iki daha yıkamış. Sonra tekrar seslenmiş:

---Edeee. Senin atın kaç gıçlı?

Yukarıdan ses:

---İki gıçlı.

Kız atın bir gıçını daha yemiş. Sonra gene seslenmiş.

---Edeee. Senin atın kaç gıçlı?

Yukarıdan ses:

---Bir gıçlı

Kız atın kalan gıçını da yemiş ve seslenmiş.

--- Edeee. Sıra sana geldi ha farkında mısın ?

Demiş ve gardaşını yemek için hızlıca dama koşmuş.

Dama gelmiş ki ne görsün?

Damda kimsecikler yok.

Meğersem yukardan gelen ses tılsımlı yüzükten geliyormuş..

Küçük oğlan kızın halinden köyün sesizliğinden anlamış, tılsımlı yüzüğünü oraya bırakmış, kaçmış.

Kız:

---Kaç bakalım gardaşım. Nereye kadar kaçacan.

Demiş peşinden koşmaya başlamış.

Üvey bacısının peşinde geldiğini gören oğlan çaresiz koşmaya devam etmiş.

Oğlan önde kız arkada kaçmışlar kaçmışlar.

Gele gele pınarın yanına varmış oğlan.

Bakmış ki kız kendini yakalayacak hemen bir ceviz ağacına çıkmış.

Kız gelmiş ceviz ağacını kökünde kemirmeye başlamış.

Ceviz ağacı tam devrilirken, oğlan diğer ağaca atlamış.

Böyle böyle tüm ceviz ağaçları bitmiş. Oğlan koşup payam ağacına çıkmış.

Kız bu sefer payamları kemirmiş sırasıyla.

Nihayet son ağaca gelmişler.

Kız:

--- Ee gardaş.Bu son ağaç. Artık kaçacak yerin de yok. Demiş.

Küçük oğlan çaresiz.

Kız kemirmeye devam etmiş.

Ağaç devrilmiş. Oğlan yere düşmüş.

Artık oğlan ve kız karşı karşıya gelmiş.

Kız:

---Eee gardaş . Seni artık kim kurtaracak? Demiş.

Demiş demesine de. Oğlan bir bakmış ki yolun saraydan tarafında bir toz duman ortalığı kaplamış. Üzerlerine doğru geliyor.

Meğersem Küçük oğlanın sarayda beslediği aslan ile kaplan sahiplerinin canının tehlikede olduğunu hissetmiş zincilerini koparıp onu kurtarmaya gelmişler.

Kız tam oğlanı yiyeceği sırada yetişmişler.

Küçük oğlan:

Aslan tut. Kaplan parçalaa. Demiş.

Aslan tutmuş kızı ,kaplan da parçalamış.Kızı parça parça edip yemişler.

Oğlan sadık dostları aslan ve kaplanla saraya tekrar dönmüş.

Karısı ve çocuklarıyla ömrünün sonuna kadar yaşamışlar.

Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine.

---Anaa

---Ney?

---Bitti mi hekiye?

---Hee bitti.Hadi yatın artık.

---Acı bir tane daha anlatır mısın?

---Yatın oğlum yatın. Başkasını da başka zaman anlatırım.

-----Bitti.....

Bu masalı bizlere anlatan anama saygı ve hürmetle.....

Bekir Çelik

27/01/2020

VATAN BORCU

Dostlar, benim aklıma roman deyince ilk gelen resimdeki kitaptır.

Gençliğe yeni adım atmış bir lise öğrencisiydim. Kitap okumaya, okuduğumu anlamaya başladığım yıllar.

Neredeyse her gün kütüphaneye gider, elimdekini teslim eder ve hazine odasına girmiş hırsız gibi hangi kitabı alacağımı şaşardım.

Seçtiğim kitabı alıp hızla eve döner, hediye almış çocuk gibi hızla açar başlardım okumaya.

İlk bir kaç sayfayı okuyup kitabın içine girdikten sonra dünya ile bağlantılarım kopar kitabın beni sürüklediği alemlerde dolaşır dururdum.

Sofraya oturduğumda bir elimde kaşık gözüm kitabın satırlarında okumaya devam ederdi.

En sabırsız bekleyişlerim okuduğum kitabı ablama verip onun okumasını beklemektir .

Zira o da bitirmeliydi ki kütüphanenin yolunu tutabileyim ve yeni kitaplar alabileyim.

Nedendi bu kitap okuma sevdası?

Belki yeni dünyalara açılan kapı,

Belki dünyayı tanımaktı.

Belki geçmişe gitmek ve orada yaşamak,

Belki de aşk ile tanışmaktı.

Her ne sebeple olursa olsun.

Hayatta tanıdığım en mükemmel dost,

En bilgili öğretmen

En sadık sevgiliydi.

İşte bu kitap, tüm vasıfları üzerinde taşıyan.

Sadece vatan sevgisini iliklerinize kadar işlediği bir kitap değil,

Aşkı ve onun acımasız ateşini yüreğinizde hissedeceğiniz,

Buram buram tarih kokan,

Sadece gönlünüzü değil, gözlerinizi de doldurup taşıran,

Okuduğunuzda hafızanızda silinmeyecek izler oluşturan,

Unutmaya başladığınızda hemen yeniden aklınıza gelen,

Defalarca okumaktan usanmayacağınız bir kitap...

Defalarca basılmış ender kitaplardan.

Alır mısınız almaz mısınız? Bilemem.

Arasanız da bulabilir misiniz? Bilemem.

Bulduğunuzda okur musunuz? Bilemem.

Okuduğunuz da içinde benim gördüklerimi görür müsünüz? Valla onu da bilemem.

Ben bildiklerimi söyledim gerisi size kalmış.

Gününüz aydın bahtınız açık olsun.

Bekir Çelik

YOLCU

uzun süredir yazmayı düşündüğüm bir romanın ilk çalışmalarına bu gün başladım ve ilk adımı attım. Artık tamamlanır tamamlanmaz bilemem. Bu romanın ilk sayfasını sizinle paylaşmak istiyor, görüşlerinizi merak ediyorum. İyi kötü eksik fazla yorumlarınız için şimdiden teşekkür ederim.

Yolcu

-Gaziantep-İzmir yolcusu kalmasın!

-Gaziantep-İzmir yolcusu kalmasın!

Muavinin bu sesleri arasında yavaş yavaş dönüşünü tamamlayan otobüs, korna çalarak hareket etmekte, peronda eller hüznün ve göz yaşlarıyla otobüsteki yolcuları uğurlamaktaydı.

Gözyaşlarını gizlemeye hatta gülümsemeye çalışan baba, bir yandan el sallarken bir yandan da kalbindeki kopuşun ızdırabıyla sarsılmaktaydı.

Nihayet otobüs perondan ayrılmış ve otogardan çıkmıştı ki adam kendini otobüsün yazıhanesine atarak bir koltuğa ancak ilişebildi.

Erkekliğin verdiği gururu bir anda atarak hıçkırıklara boğuldu. Gözlerinden sicim gibi yaşlar akıyordu.

Oysa onun ağladığını neredeyse hiç kimse görmemişti. O hep ciddi, mağrur bakışlı, hislerini belli etmeyen adam gitmiş yerine sanki biraz önce babasını kaybetmenin acısıyla sarsılan bir çocuk gelmişti.

Gözyaşları güneşten yanmış ve çatlamış dudaklarını ıslatarak çenesine süzülüyor. Damla damla gömleğine ıslatıyordu.

İnsanlar garip garip bakıyordu.

Kimdi bu adam, neden ağlıyordu?

Henüz dokuz yaşındayken kaybettiği babasına mı ağlıyordu?

Otobüse az önce bindirdiği evladından ayrılmanın acısı mıydı bu kadar kalbini derinden yakan?

Kimseye aldırış etmiyordu. Yıllarca içinde birikmiş ne kadar da gözyaşı vardı.

İçinden bir ses.

-Tutma kendini . Bırak ne kadar birikmişin varsa ağla. Ağla da rahatla işte.

Tam kırk dokuz yılın birikmişliği vardı gözlerinde. Artık istese de tutamıyordu.

Ağladı, ağladı...

Üstelik bu ağlayan adam yalnız da değildi. Karşı koltukta da gözyaşları birbirine karışıyordu.

Peki onlar kimdi?

Onlar ne için ağlıyordu?

Birbirlerini yarım saat önce tanımış olmalarına karşı ağıtları ortaktı.

Onlar da kendi evlatlarından ayrılmanın üzüntüsü içinde gözyaşı döküyorlardı.

Bir kişi de değillerdi. Bir anne, bir baba, hatta dede. Tüm aile gözyaşları içindeydi.

Peki bu adam neden yalnız ağlıyordu?

Eşi ve başka çocuğu yok muydu?

...